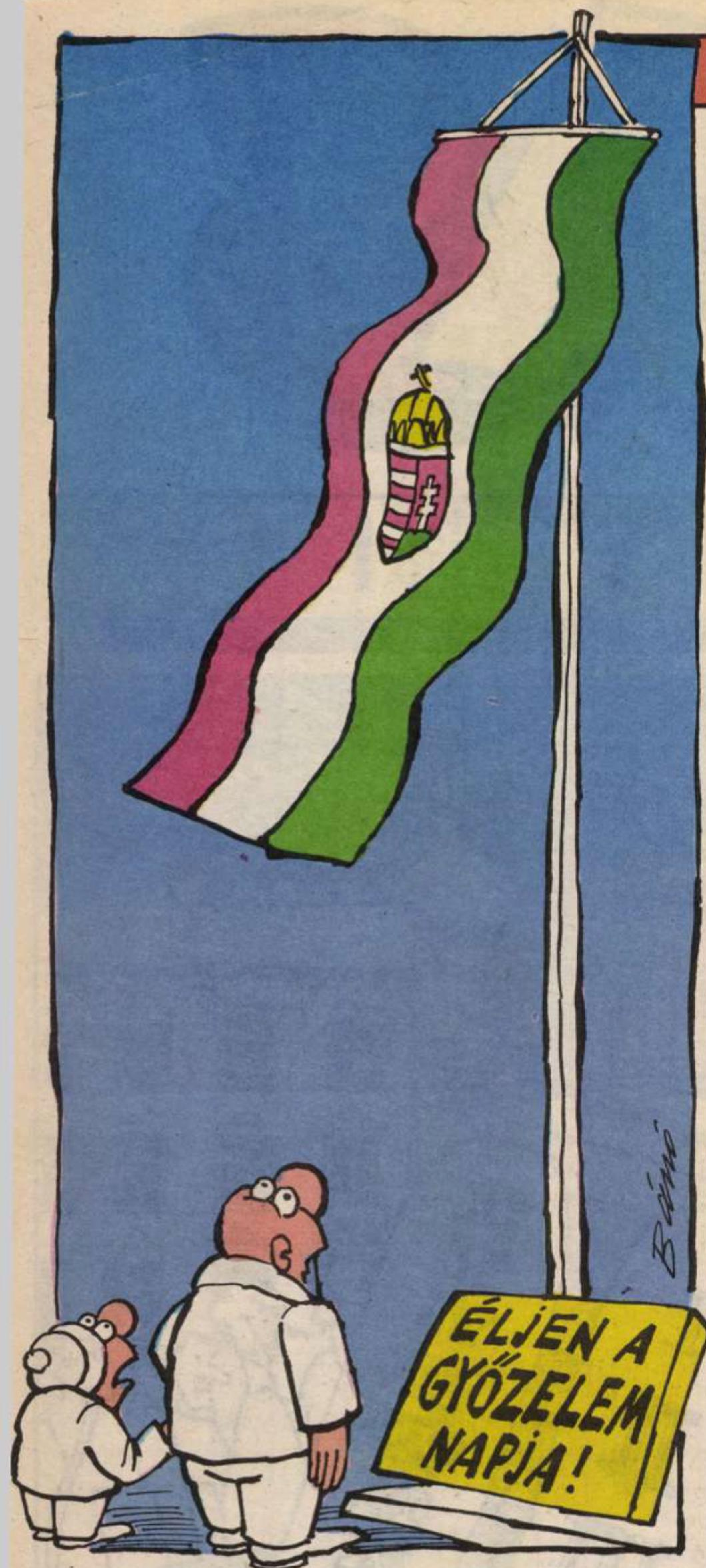
ÁRA: 19 Ft 1991. MÁJUS

LUDAS MATYI

REMÉNYTELEN VÁLLALKOZÁS

– Papa, kit is győztünk le tulajdonképpen?

– Aranyoskám, adjon tíz darabot az olcsóbbikból, dobáláshoz kell...

A GYŐZELEM NAPJA

És akkor már meg voltak számlálva az óráink...

(Hál' isten!)

Egyetlen és egyben kedvenc karosszékemben üldögélek és Márai Sándor 1945-ös naplóját olvasgatom:

„Mi lehet a szenvedély mögött, mellyel a Vörös Hadsereg katonái az órákra vetik magukat? Nincs a Szovjetben elég óragyár? Talán más is e szenvedély rugója: a gépi civilizációba kényszerített orosz tömegek feléledt időélménye?"

A történelem fogaskereke nagyot zökkent azon a boldog tavaszon; a Nagy Falióra mutatói eszeveszett kalimpálásba kezdtek. Egy lépést előre, kettőt hátra.

Európa föllélegzett: eljött végre a mi időnk, hittük.

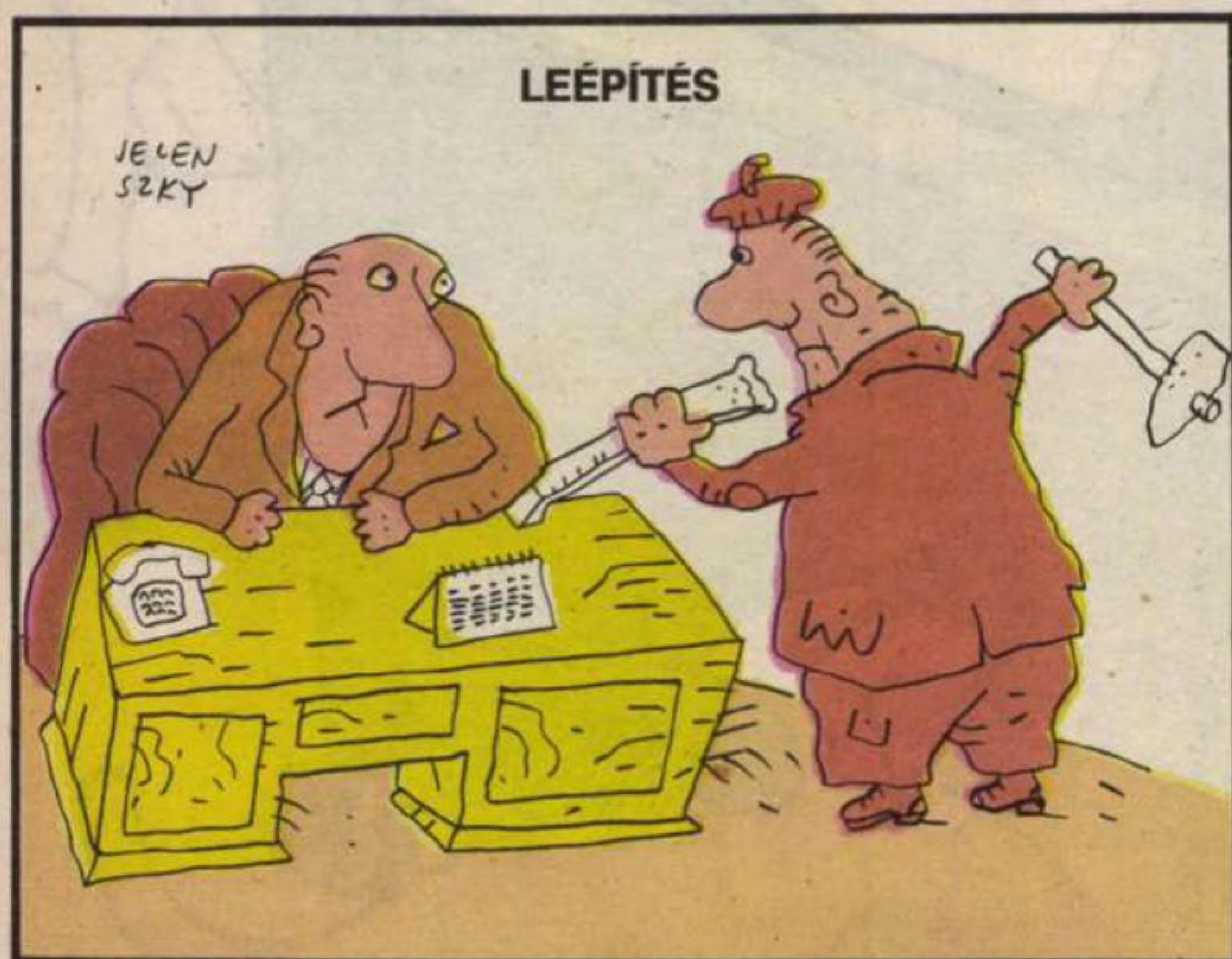
Végre ütött az óránk!

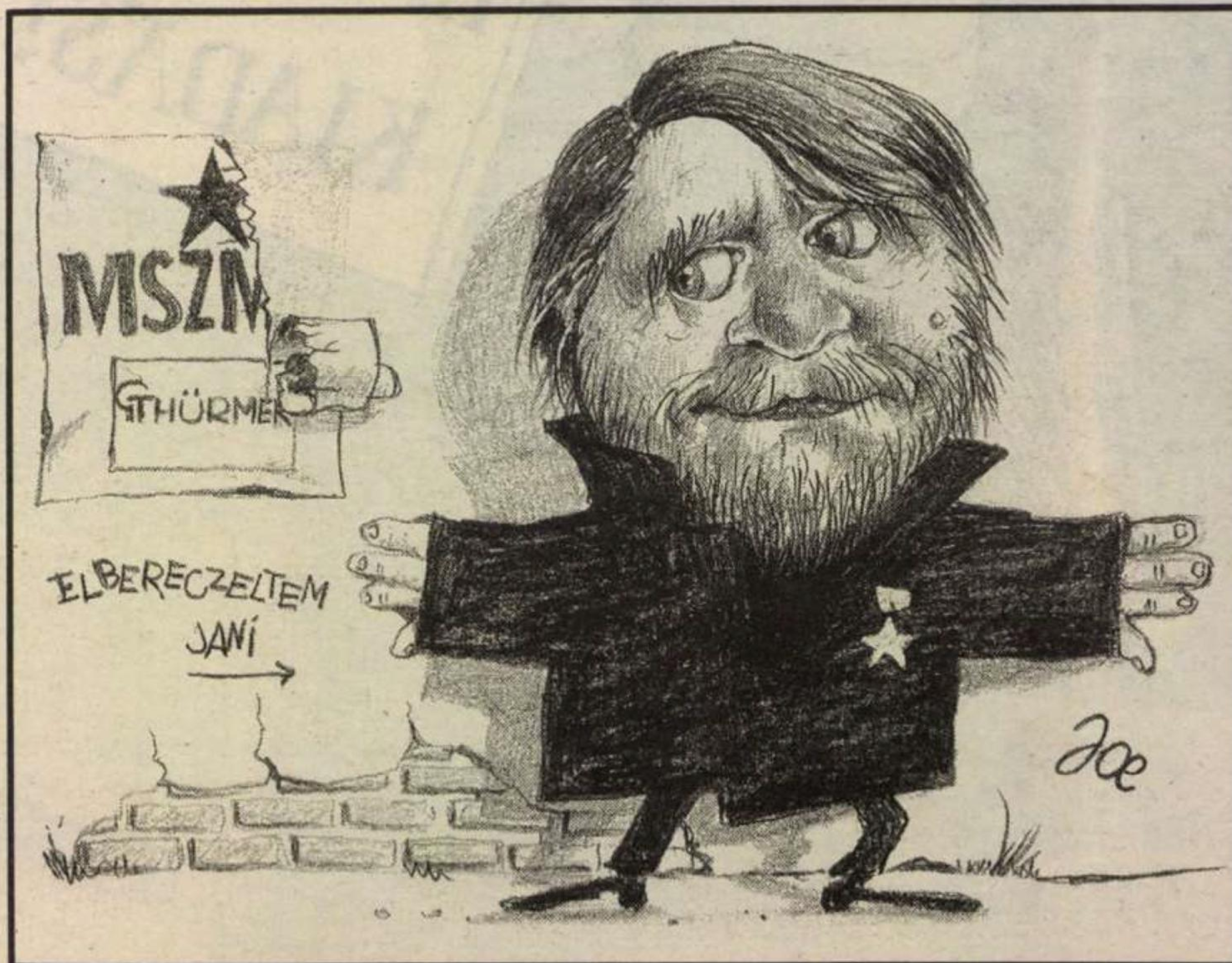
Parányit tévedtünk. Hja, a győzelem mámora megvadított bennünket, örök veszteseket, akik vagyunk.

Mire észbekaptunk, már másképpen mérték mifelénk az időt...

De erről ismét a Márai-napló: „A szerelőkülönítmény kapitánya szerzett valahol egy állóórát, mely dallamosan üti és jelzi a moszkvai időt: két órával többet, mint a mi időnk. Mert elhozták magukkal a moszkvai időt, és itt, idegenben is azt mérik – ahogy elhozták cirill betűiket, mindazt, ami elválasztja őket a Nyugattól. Ők így akarják, s bizonyosan tudják – Nagy Péter akarata ellenére is tudják –, miért."

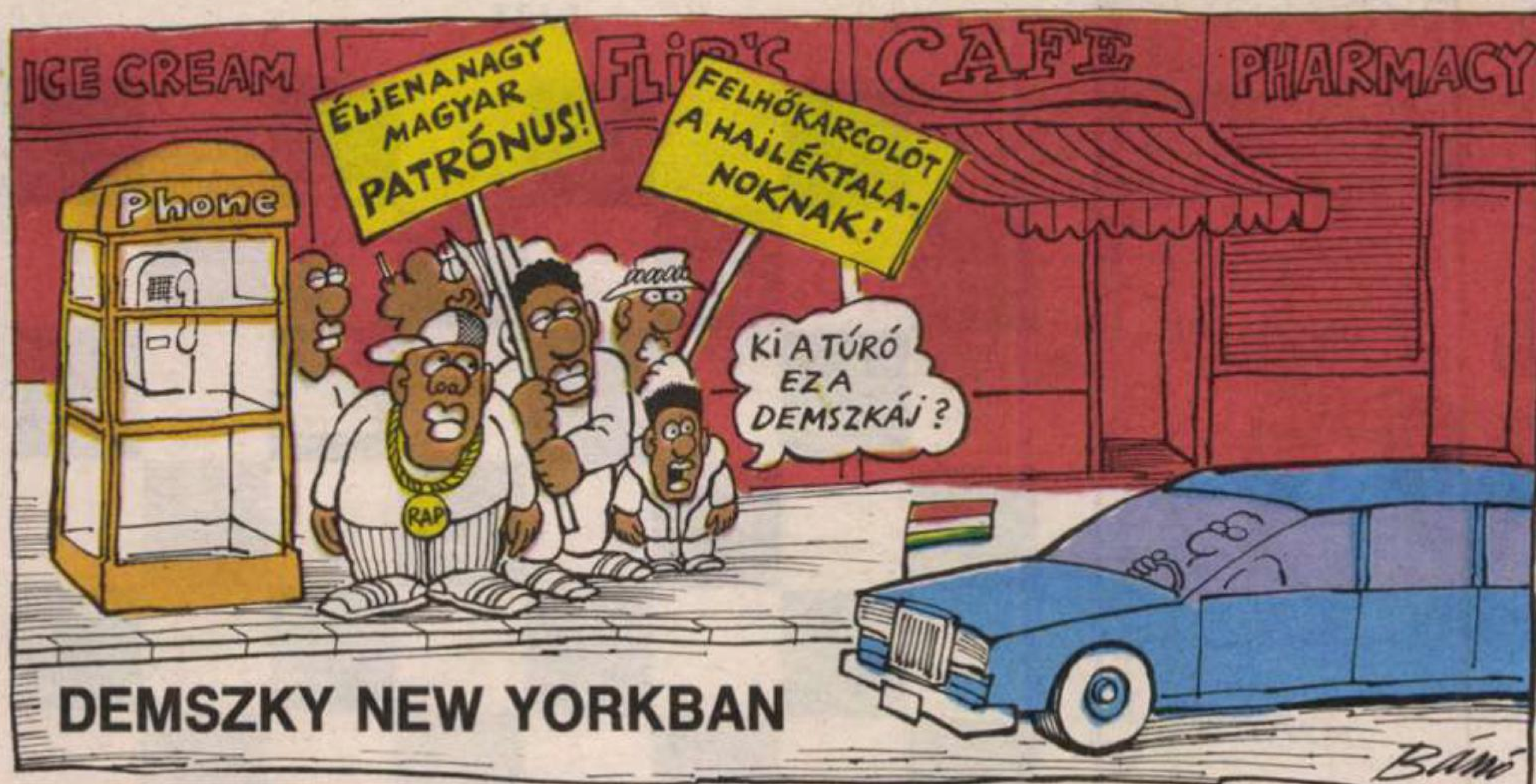
Walter Béla

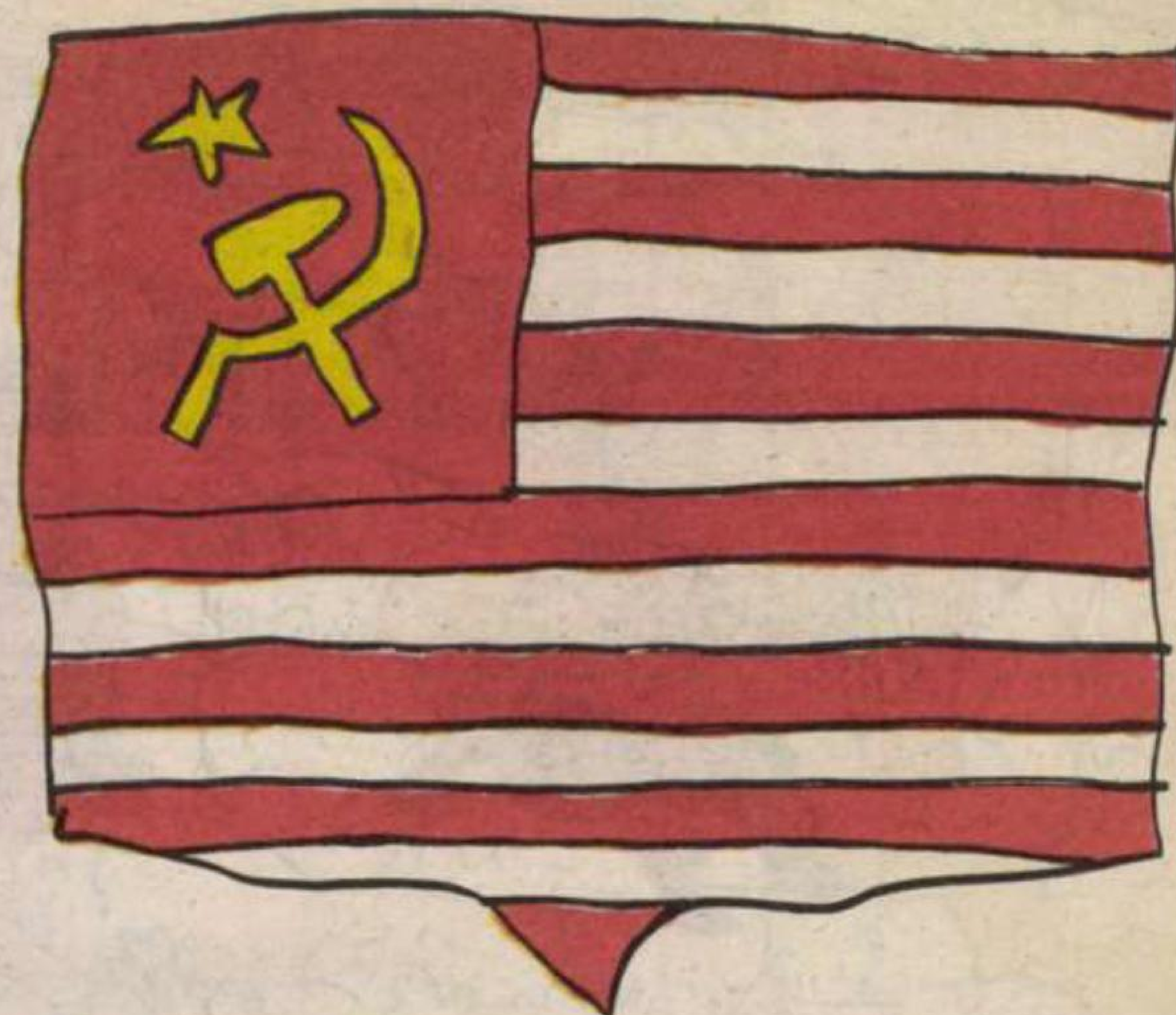
ANTALL JÓKEDVŰ BESZÉDET MONDOTT MÉNFŐCSANAKON
NA JA, OLVASTA A LUDAS MATYIT...

POLITIKA... POLITIKA... POLITIKA...

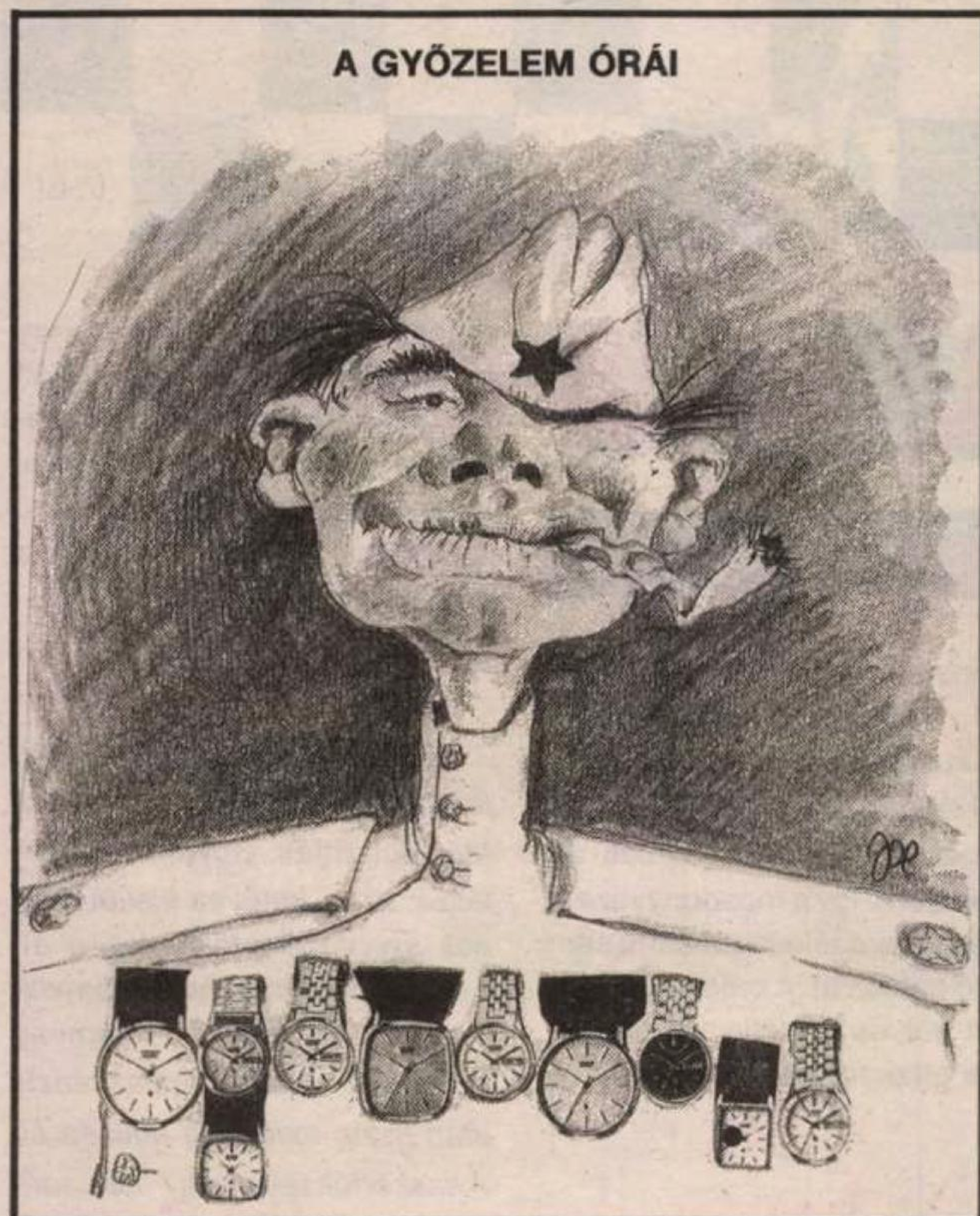
DEMSZKY NEW YORKBAN

ÁTMENETI KORSZAK

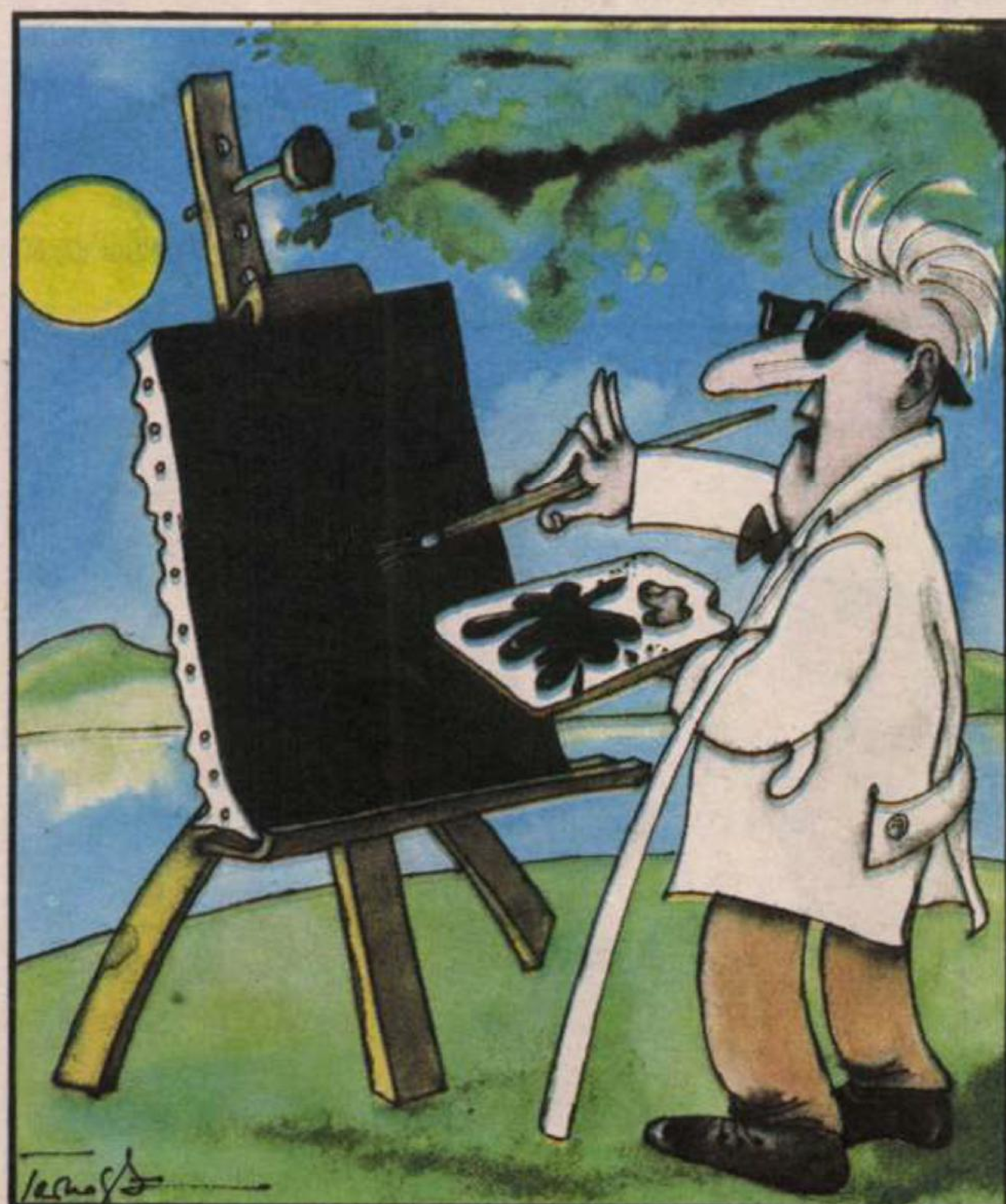
A GYŐZELEM ÓRÁI

REPEDÉSEKET TALÁLTAK A CSERNOBILI SZARKOFÁGON

A TASZSZ KISZIVÁROGTATTA...

AZ IMPRESSZIONISTA

– Én csak azt festem le, amit látok

ÚJ ELIT

Viszonylag csend támadt a Pisze Elefántban, amikor a hajdani harmatgyenge harmatsúlyú ökölvívó, a Bokszoló közölte a törzsközönséggel, hogy zsibbad a füle.

– Attól zsibbad, hogy a rádió is meg a tévé is mostanában annyit sutyorog valami új elitről. Fizetek egy felest annak, aki megmagyarázza, hogy az mi franc.

Minden szem a Tanár úrra meredt, aki vállat vont.

– Kérem, én csak azt mondhatom, hogy az elit, az francia eredetű szó, kiválót jelent. Kiemelkedőt a hozzá hasonlók közül. Valaminek a színe-java, az az elit. Van például tudományos elit, sport-elit, meg mindenféle szakmai elit.

Zebi, a csapos a pulthoz vágta a törlőrongyot.

– Nem ez volt a kérdés. A kérdés az volt, hogy mi az új elit.

Bekapcsolódott a vitába az Üveges, aki dőzsölő életvitelét üres palackok visszaváltásával biztosította. Ő nagyon értett a társadalmi kérdésekhez, minthogy korábban pedigrés kutyákat sétáltatott a Rózsadombon.

– Új elit csak a politikában lehetséges. Mert aki például a rendszerváltás előtt tudós volt az Akadémián, az mára sem lett totál bunkó kémiában, fizikában, ilyesmikben. A régebbi művészeti zsenikből sem szállt el a tehetség attól, hogy Grósz helyett Antall került a trónra. A politikában viszont attól lesz valaki kiváló, kiemelkedő, hogy akár mint koalíciós, akár mint ellenzéki valami hatalomhoz jut. Világos?

A Bokszoló bólintott, hogy elfogadja a magyarázatot, jár a feles az Üvegesnek.

Barátom, Mandola azonban nem engedte a problémát lesöpörni a pultról.

– És a régi politikai elit? Arról is beszélni kell. Mert itt olyan a helyzet, mint az energiamegmaradás. A politikában az elit nem tűnik el, csak átalakul. Egy részéből, főleg a fiatalabbakból – új elit lesz. A többi átnyergel az iparra, a bankokra, az újságkiadásra, beszáll az ottani elitbe. Vagy végső esetben elit-nyugdíjas lesz belőle. Ezért az az általános javaslatom, hogy ne szakadjon meg a szívünk. Se a régi elitért, se az újért. Valahogy csak eléldegélnek.

Ezzel aztán mindenki egyetértett, sőt.

Kürti András

NEM FOGADJÁK EL A FELMONDÁSOKAT

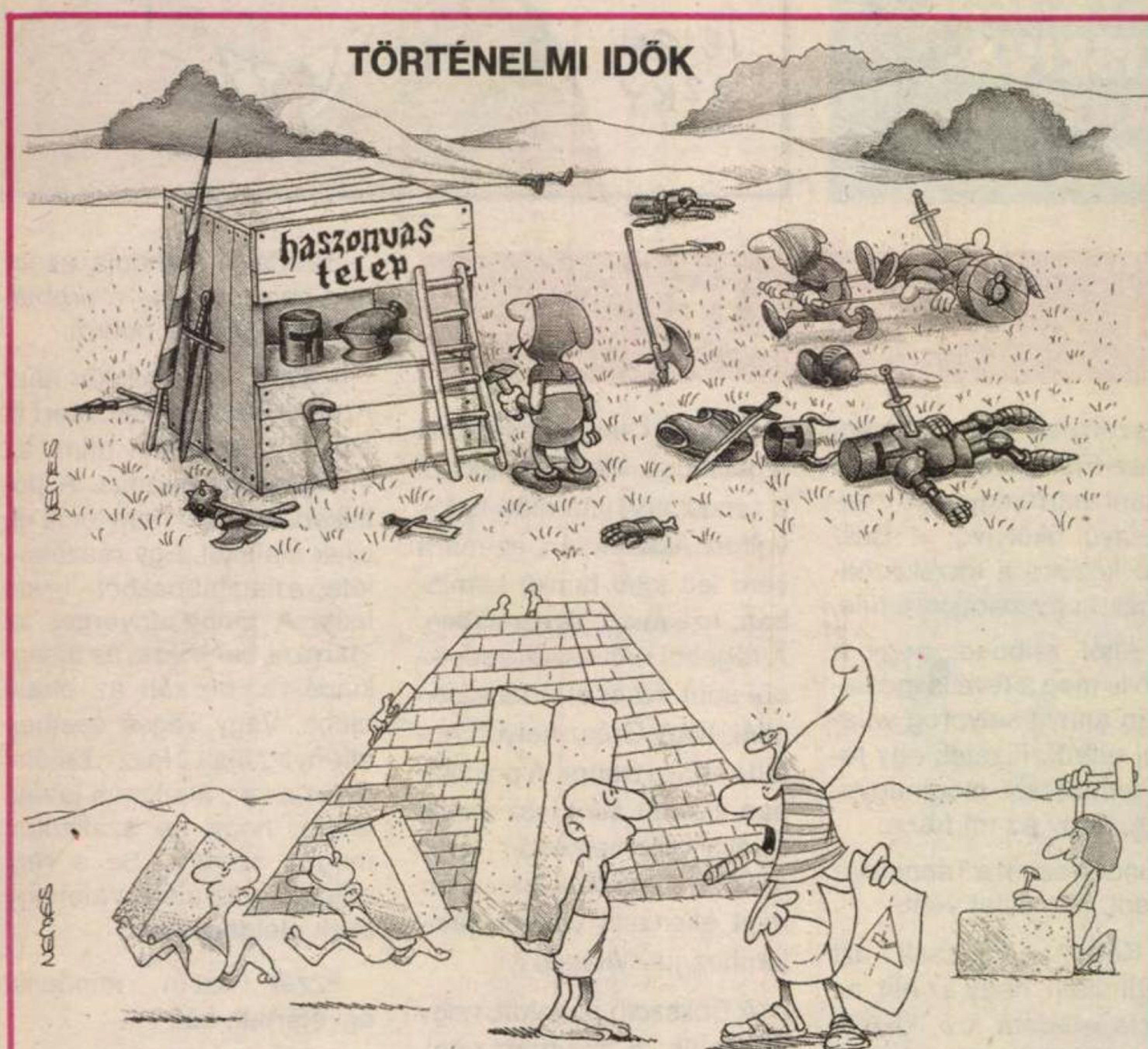
– Akármit is csinál, Kovács, nem fogadom el a felmondását!

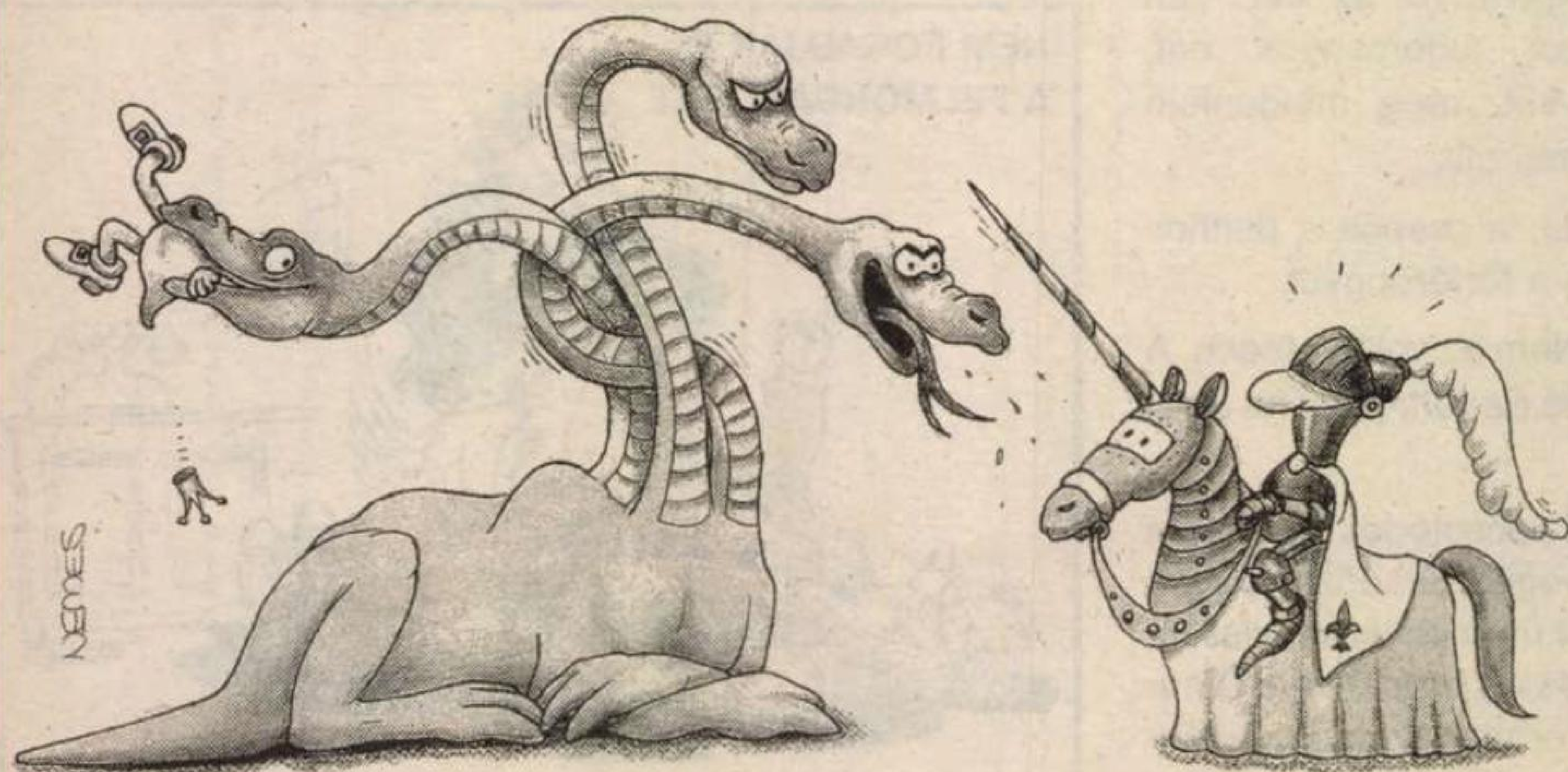
– Én nem tudom, nincs más témátok csak állandóan a nők?

DRÁGULNAK A KEGYELETI SZOLGÁLTATÁSOK
KEGYELETTEL ADÓZUNK...

TÖRTÉNELMI IDŐK

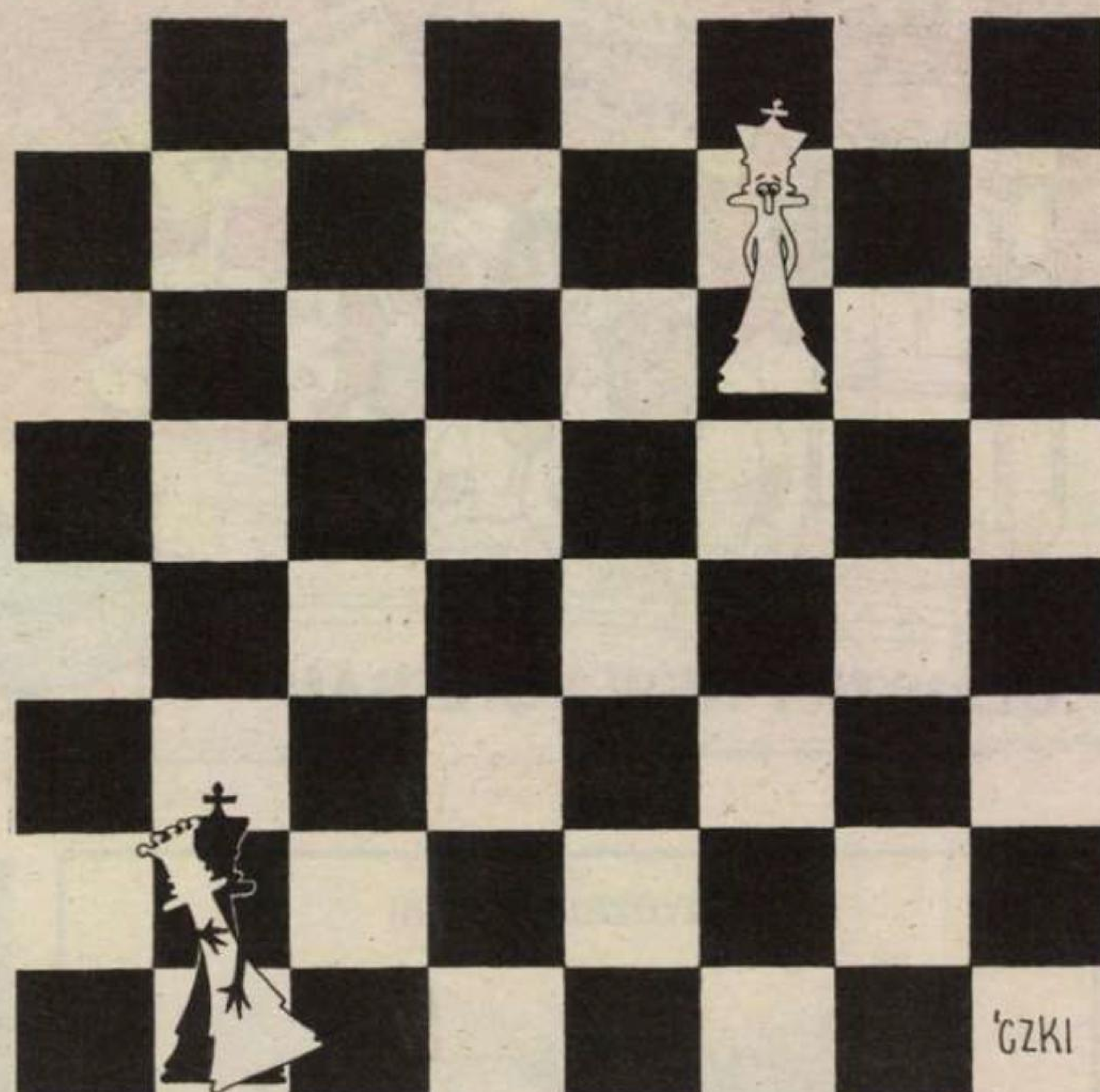
– Állj, vissza az egész! Kifelejtettük a sírkamrát...

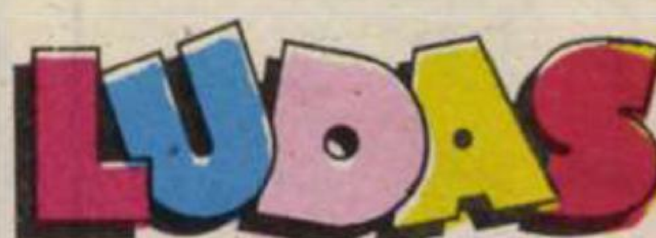

– Miért, hol van itt királylány?...

BLÖDLI... BLÖDLI...

PATT

HÍREK

Vasúti szerencsétlenség történt hajnalban Alsódabason, amikor a Pest felől érkező személyvonat hajszálpontosan a menetrend szerint érkezett az állomásra. Így a mozdonyvezető rajtakapta a feleségét a mit sem sejtő bakterral. A balesetnek három súlyos sérültje van. A romok eltakarítása még folyik.

•

Színházi közlemény: a címszereplő hangszalaggyulladása miatt a Néma levente ma esti előadása elmarad.

•

Közszeméremsértés vétsége miatt folytat vizsgálatot a rendőrség Minden Áron budapesti lakos ellen, akit a Lánchíd előtt fogtak el. Az anyaszült meztelenül védekező vádlott előadta, hogy ő csupán a szemközti Kaszinóban rulettezett, és még a gatyáját is elveszítette.

•

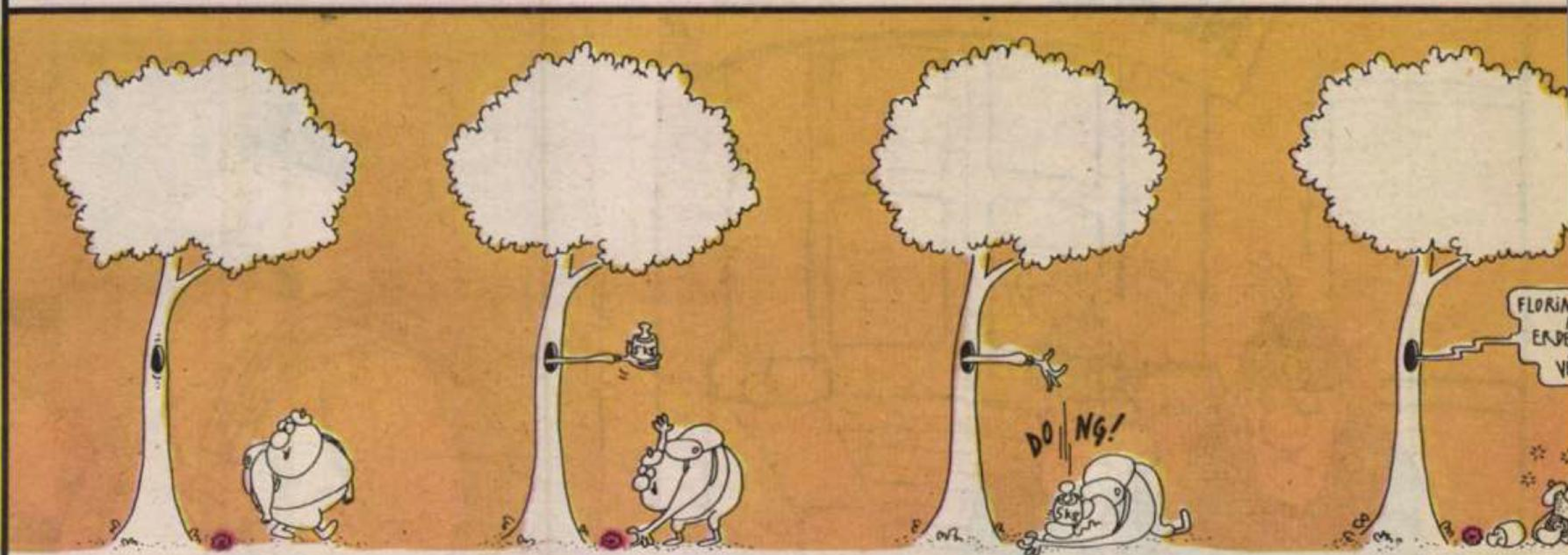
Magyar orvosok új természeti jelenségre lettek figyelmesek a Mártírok útján. Ugyanis megtalálták azt a hatéves kisfiút, akinek szervezete tökéletesen alkalmazkodott a helyi viszonyokhoz. Palika tüdeje a tömény szénmonoxidot fotoszintézis után tiszta oxigénné alakítja át. A szakértők felkérték Palika szüleit, hogy gyermeküket naponta néhány órán keresztül sétáltassák a Széna tér és a Margit-hid közötti útszakaszon. Ezáltal nagymértékben csökkenthető lenne a térség légszennyezettsége.

SHOWDER DUÓ

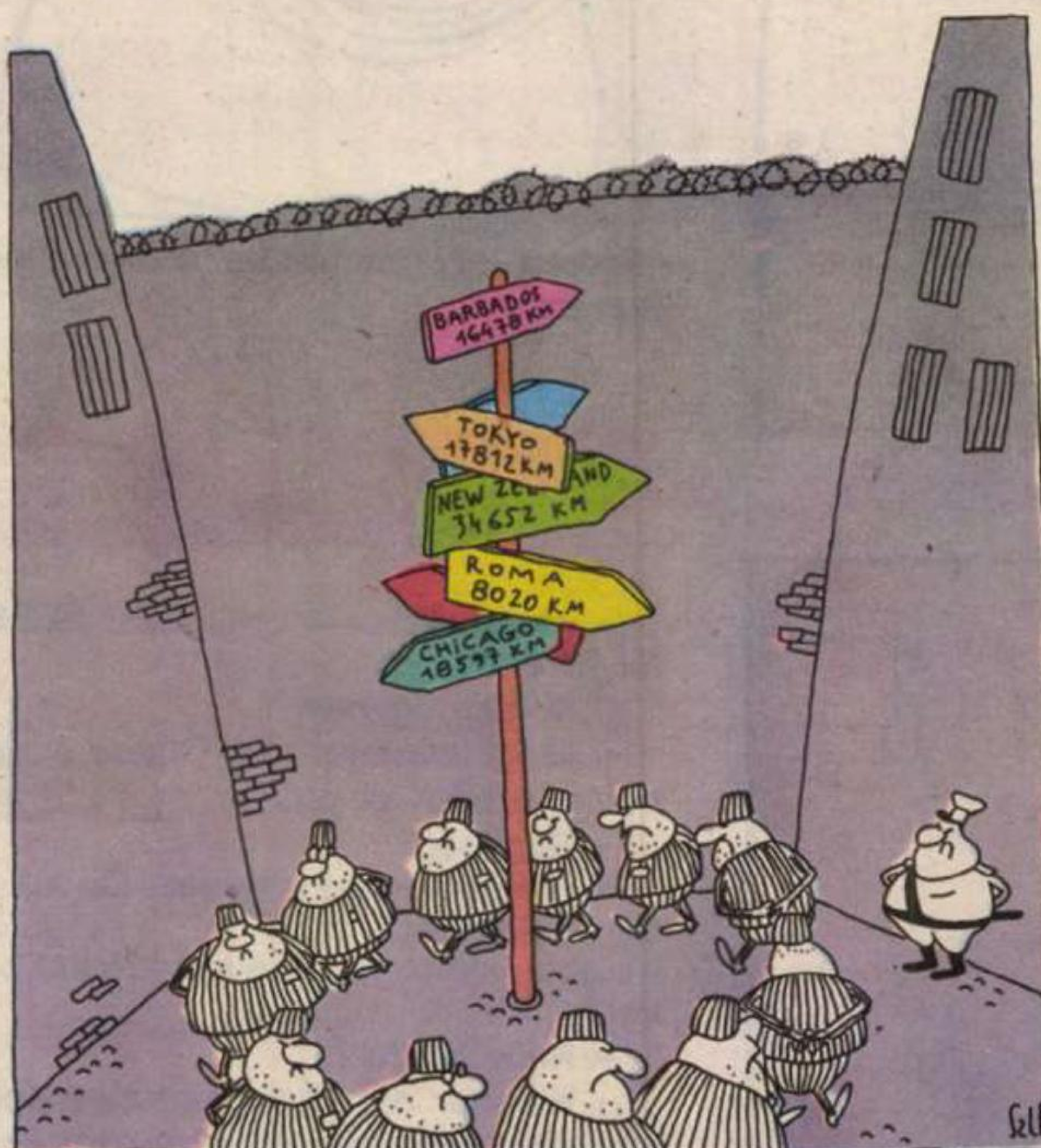

– Én a helyedben egy kicsit leállnék a repülési kísérletekkel!

KI A SZABADBA... KI A SZABADBA...

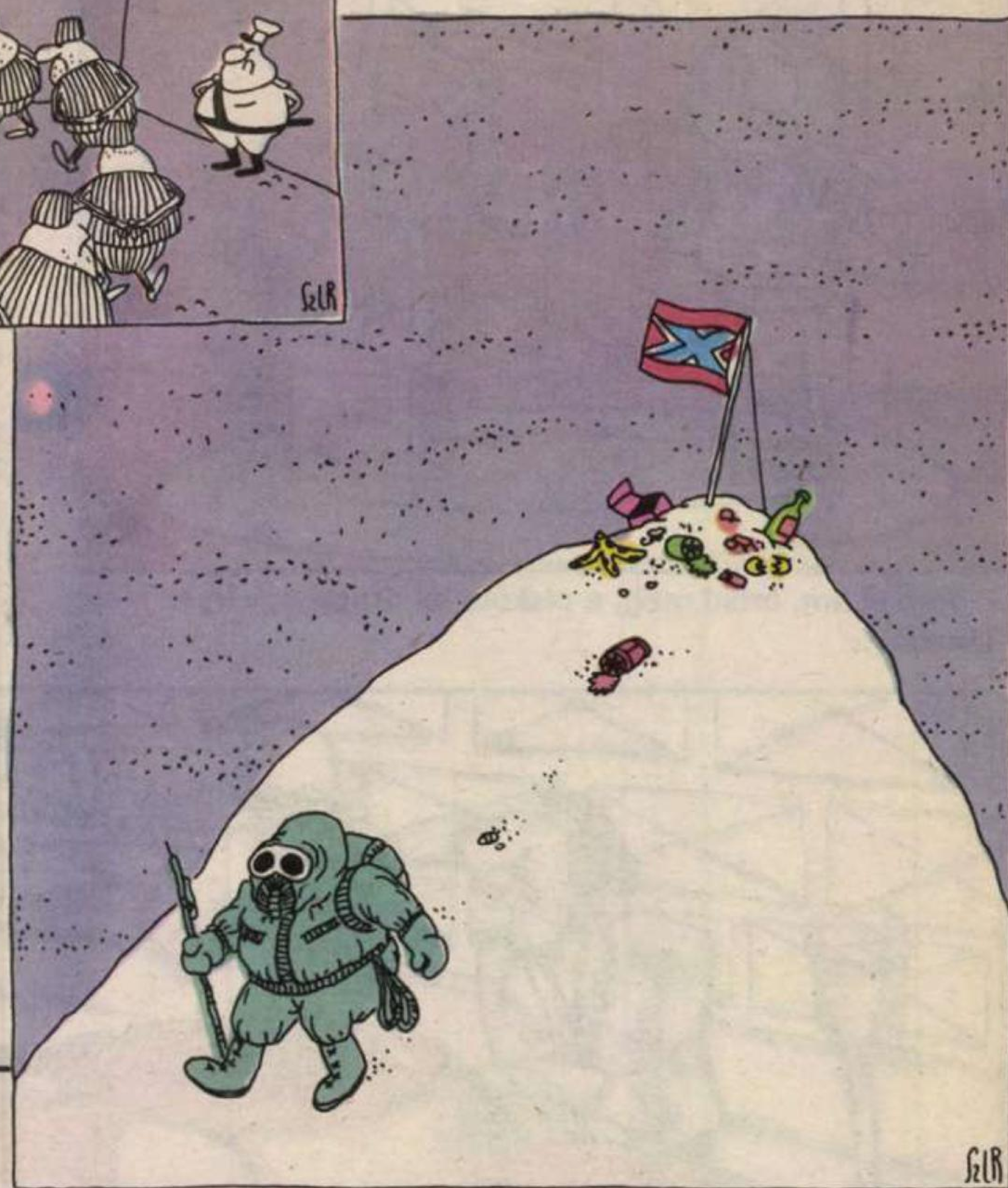

KÉT ÖSSZE NEM TARTOZÓ HÍR:

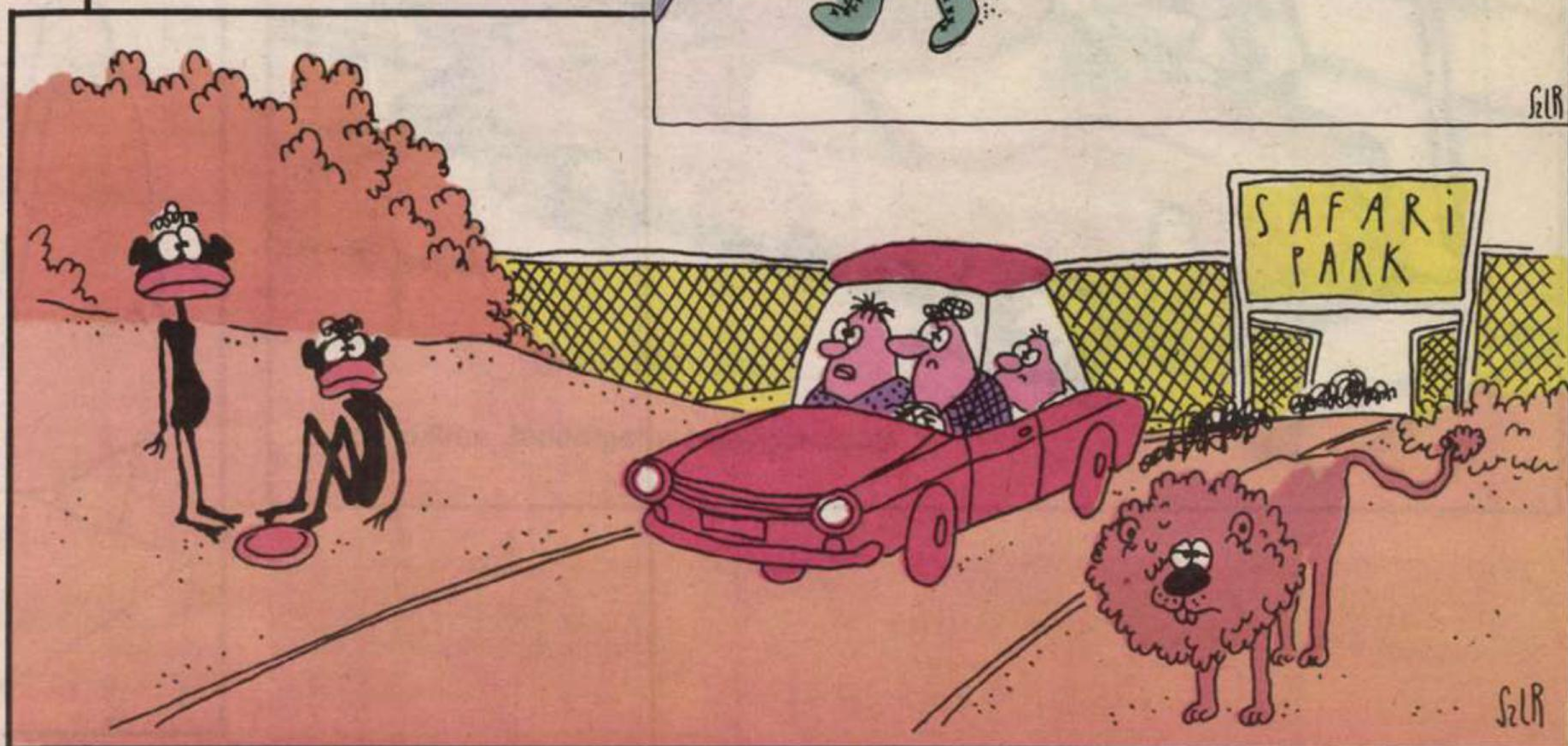
1. ANYAGI CSŐDBE MERÜL AZ MTV

2. VÍZHATLAN TELEVÍZIÓKAT GYÁRT A SANYO

BŐS: VÍZBE ESETT A MEG-EGYEZÉS...

DE, UGYE, MÉG A RÉGI MEDERBE?

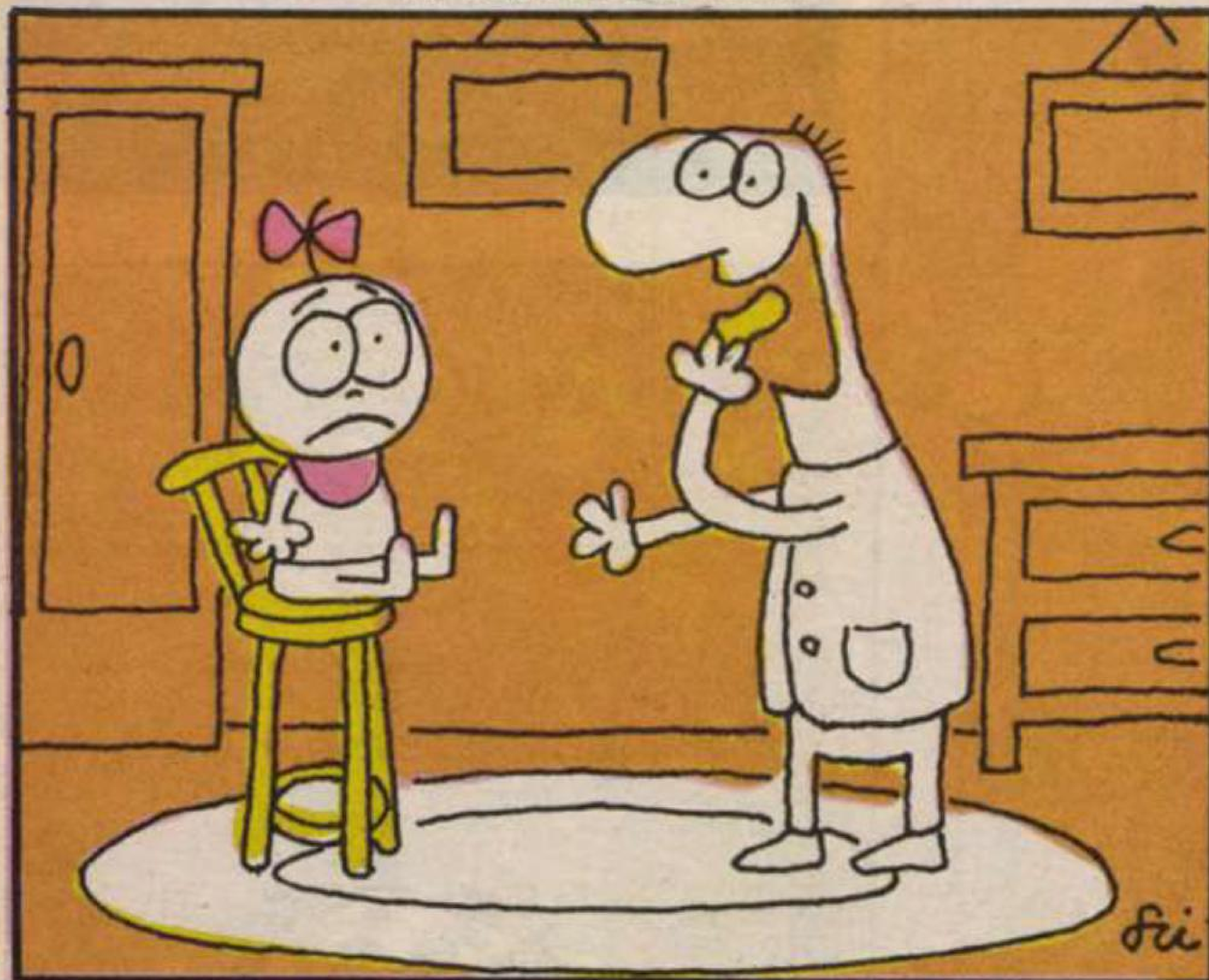
– Ennyi maradt nagyapám díszmagyarjából

SELEJT ÖTEZRESEK, FÉMSZÁL NÉLKÜL

– Viszek egy pár méter drótot a pénzverőbe, mert így olyan snasszul néz ki az új ötezresünk...

APUKA KEDVENCE

– Pannikám, értsd meg, a piskóta túl drága egy ilyen kicsi lányba...

PORTUGÁL MÓDSZER

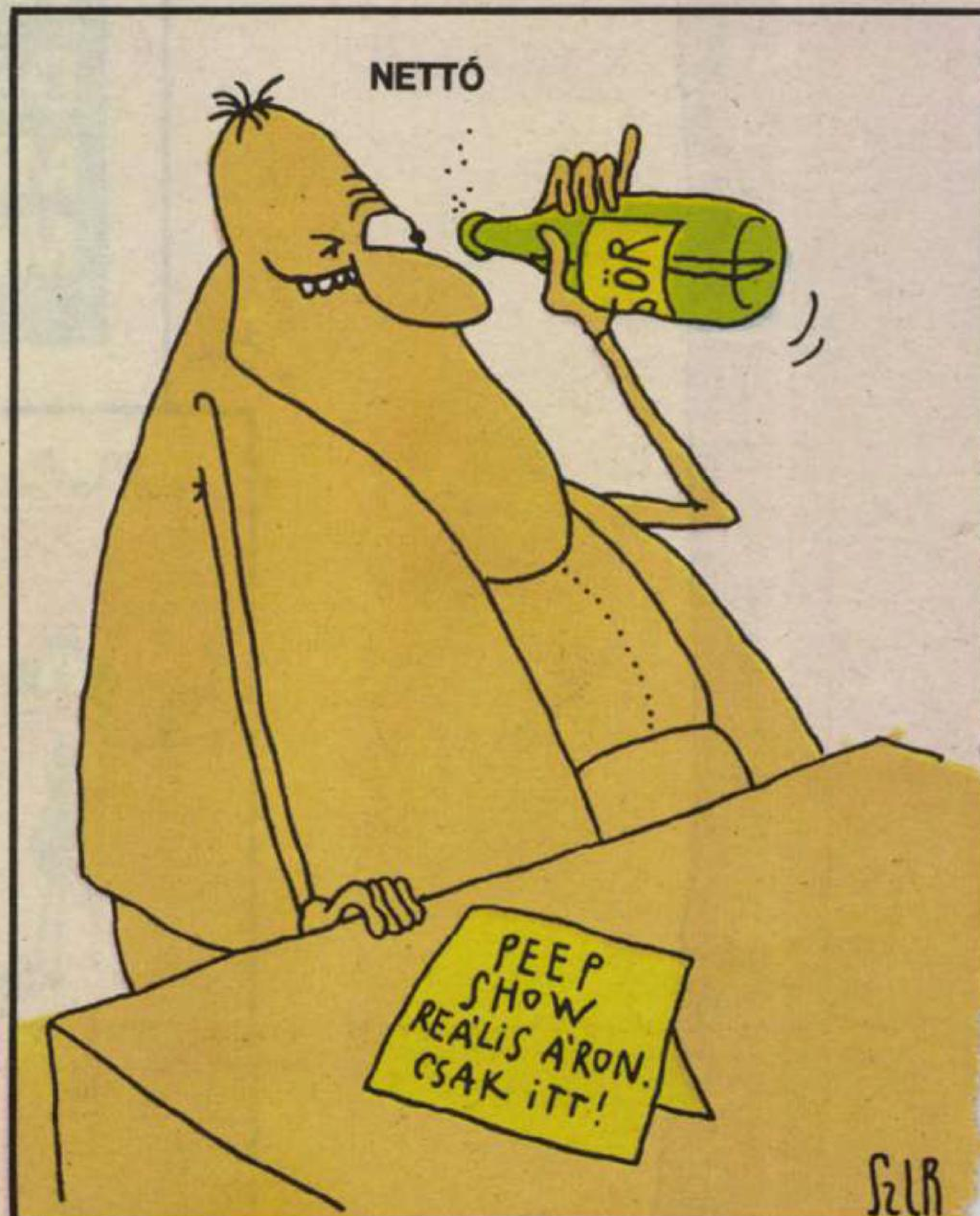
– Jó napot!... A „HOSSZÚ ÉLET" Kft.-től jöttem...
– Milyen ügyben?
– Megbízónk tartozik Önnek ezzel a két pofonnal! Piff és puff!!
– Segítség!
– A segítség mi vagyunk! Ön ad nekünk egy ellenmegbízást, mi visszamegyünk megbízónkhoz és a következő két pofont ő kapja.
– Mibe kóstál?
– Kétszer annyiba, mint az alapmegbízás, mert ugyebár a kontra esetében a tét megduplázódik.
– Tegyük fel, hogy megbízom Önöket, de mi a garancia arra, hogy nem következik a rekontra?
– Semmi... A tét korlátlanul emelhető.
– Akkor kiszállok!
– Hohó! Azt nem lehet!
– Lenyelem a két fülest és passzolok!
– Nem érdemes... Nekünk ugyanis rengeteg ilyen portugál módszerünk van.
– Miért hívják portugál módszernek?
– Minek hívjuk?
– Feljelentést teszek a rendőrségen...!
– Ne tegyen...
– Miért ne?
– Nem szívesen nevezném a nevén a dolgot... Ez ugyanis kvázi üzleti titok, mondhatnám úgy is, hogy a „HOSSZÚ ÉLET" titka.
– Maga mit tenne az én helyemben?
– Én? Biztosítást kötnék az effajta mocskos módszerek ellen!
– Hol?
– Itt, nálam. Magának momentán megszámítom, mondjuk, havonta tíz pofonnyiba, de ha sokat hezitál, lesz az egy tucat is!
– No de kérem! Milyen alapon?!
– Inflációs időket élünk... Azt is az egyik napról a másikra...

(TPJ)

BELVÁROSBAN

– Akkor fogyaszt a legtöbbet, amikor áll...

VAJON MELYIK LESZ A VÉGSŐ MEGOLDÁS BŐSNÉL?
REMÉLJÜK, NEM AZ ELTERELŐ HADMŰVELET...

MEGLEPETÉS A PÉNZJEGYNYOMDÁBAN

– Le kell állítani az ötezres nyomását! Józsi bácsi elvitte az összes fémszálat kerítésnek!

– Állítólag a szomszéd várúr levágta az udvari bolondjait, mert nincs kereslet irántuk

– Ha én ezt az ingyenkonyhán elmesélem!...

KÉT ÖSSZE NEM TARTOZÓ HÍR:

1. Németh Miklós: Atomtölteteket tároltak hazánkban.

2. Hankiss Elemér: Nem csökkentjük a sugárzási időt!

7000 FT A LÉTMINIMUM

– Meghoztam a létminimumot Mutter, lehet dorbézolni...

MI ÚJSÁG A VÉGEKEN?

Nagyon „laza" nap ez a mai a szatmárhagyjmári KGST-piacon. Jocó – régi barátom – a tőle megszokottnál is unottabban forgatja szájában ízevesztett rágógumiját, miközben gépiesen taszigálja maga előtt a három gyufásdobozt. Érdeklődés nulla, árus alig-alig, egyszóval: „üzlet magyar módra"!

– Keverj nekem egy kukucskát, Józsefem – próbálom kedvre vidítani jobb sorsra érdemes barátomat.

– Van ötven rubelesed? – csillan fel a szeme, de megzavarodott tekintetemet látva csalódottan legyint. – Szórakozzál a nénikéddel!

– Nem ezer forint a tarifa?!

– Ide figyelj, édesapám! – sziszegi, miközben a zakóm hajtókájánál megmarkolva a levegőbe emel – én azért települtem ide, hogy segítsek a beígért menekültáradatot „megszűrni"! Pénz nélkül hova mennének tovább, mi? Ez hazafias cselekedet! Én elnyerem a pénzüket, ők meg megfordulnak és mennek haza!

– Akkor mire vársz, Jocókám? – Rajta!

– De nincs kuncsaft! – nyögi. – Csak jövőre kapnak világútlevelet! Egyébként, nem én fáztam rá a legjobban. Nekem kicsi a rezsim és kevés kellékkel dolgozom! Viszont a Büfés Dani meg a neje tegnap kórházba került, mert kénytelenek voltak maguk megenni a rengeteg sült hurkát, hogy kárba ne vesszen! A Tanga Rozi maga hordja el a kollekcióját, a legnagyobb kánikulában is tíz bugyi meg nyolc kombiné van rajta! Már azon gondolkozunk, hogy létrehozzuk a „Szovjet Menekültekre Várók Közös Piacát". Már szinte mindenki benne van a buliban, csak az a nyeszlett sátorlakó húzódozik!

– Hé! – kiált neki barátom – Pusztafa! Gyere csak ide uno momentóra!

– Mister Jocó van teli móka – hajol meg udvariasan –, ne hinni neki sahib, én rendes név Musztafa és vanni nekem hot imádott vezér; Haddlám Szusszein! En várni türelmesen Allah kegyelméből volt bar-átok menekültjeit. Mienk vezér akarja csinálni újra erős iszlám hadsereg, s Musztafát küldeni felvásárolni kishatár forgalomban vegyifegyver töltelékeket!

– Ideggáz, ...baktérium, ...vírus?! – dadogom a szörnyű terv hallatán félholtra váltan.

– Nem, sahib, nem! Ezeknél sokkal pusztítóbb kell enyem imádott vezérnek! Hajolni közelebb effendi, Musztafa súgni, mert ez nagy titok! ... – Orosz kölni!

Bodnár Gyula

SZANÁLÁS UTÁNI HASZNOSÍTÁS

Modern pedagógia

– Anyu, értsd meg, hogy én nem akarok Ferivel éjszaka a Maxim bárba menni – zokogott az anyjának unokahúgom, Magdi.

– Hogy akarsz, vagy nem akarsz, az engem nem érdekel, a lényeg, hogy a héten elmentek – így az anyja.

– De miért kell nekem Ferivel a Maximba menni?

– Elmondom, de akkor ülj le szépen, Magdikám, hadd beszéljek egy kicsit veled, de nem mint anya a lányával, hanem mint nő a nővel. Múlt hónapban múltál el tizenkilenc éves, nem vagy már gyerek. Ezért fáj az, amit rólad hallottam. Igen, igen, eltaláltad, Emmi néni pletykált, ő látott tegnap este egy körúti eszpresszóban Ferivel, amint egy Colát ittál.

– Hát mit kellett volna innom? Traubiszodát?

– Ginfizzt. Igenis, ginfizzt, mégpedig a saját érdekedben. Mert ha egy férfi társaságában te csak üdítőitalt kérsz, az a férfi, jelen esetben Feri, mit gondol magában? Azt, kislányom, hogy te egy piti nő vagy, egy kis árvácska, aki nem mer mást kérni, csak egy colát.

– És ha ginfizzt kérek?

– Akkor Feri rögtön látja, hogy te egy komoly nő vagy, mert ha egy nőre költeni kell, az már komoly nő. És ha egy férfi költ egy nőre, akkor, kislányom, már fut a pénze után, tehát fut a nő után is. Ezért majd a Maximban kérj egy ginfizzt, aztán még egyet, és még egyet, és közben ropogtass el két adag sósmandulát is.

– De Ferinek nincsen pénze, mert csak másodéves orvostanhallgató.

– Ez igaz, de kap zsebpénzt a szüleitől. És hidd el nekem, én ismerem a férfiakat, ő is szívesebben fizet egy komoly nőnek három ginfizzt, mint egy Colát.

– És meddig kell ezt csinálnom?

– Addig, amíg Feri elvégzi az egyetemet, megkapja a diplomát és elvesz téged feleségül. Aztán már biztosíthatlak, hogy nem kell.

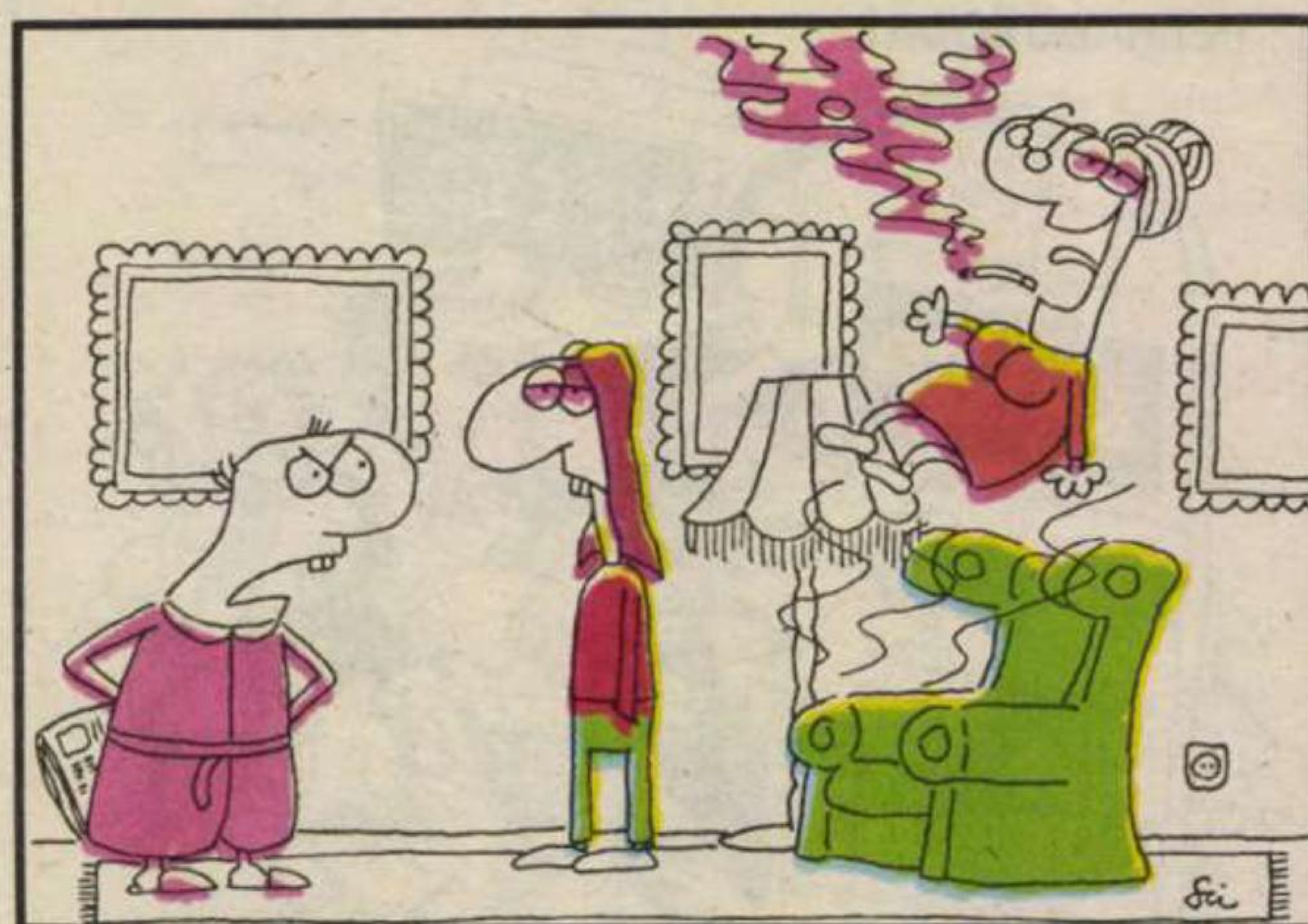
– Miért nem?

– Azért, Magdikám, mert ha Feri felesége leszel, akkor már egy feketét sem fog fizetni neked.

Miklósi Ottó

– Klapka úr azt kéri, mutassuk ki Kossuth Lajostól való leszármazását, mert nevet kíván változtatni

– Valami gyanús itt nekem, fiam! A nagymama egyre furcsábban viselkedik, amióta a kis szivarkáidat szívja!

GYÓGYNÖVÉNYKULTUSZ

– Azért mondjad el az anyádnak, hogy ezt a vérehulló fecskefüvet nem legelni kell, hanem a kivonatát a hajra kenni...

– Nyelvvizsga után

K.-né

Távoli rokonunk, K.-né, nem volt hálás természet. A közelünkben építkezett, s ezért megengedtük, hogy nálunk meglehessen, de ő egyre csak saját magát dicsérte, mennyi esze volt, amikor hozzánk fordult!

Attól fogva a vendégeit is nálunk fogadta.

Ha valamelyik főétkezés ott érte – és valamelyik mindig ott érte –, szabadkozott, „...nem, nem fogadhatom el!", szerénykedett, „...nekem jó lesz ez a kis krumpli!", mégis naphosszat rágcsált, mint egy rágcsáló, őrölt, mint egy kérődző, s tavasztól őszig sivár pusztasággá ette a házat.

Nem volt kellemes vendég.

Behordta a lábán a sarat, még a feketés csészéjét sem mosta el, és lépten-nyomon megsértődött.

Imádta a véget nem érő, nyúlós francia filmeket, minek következtében éjszakánként nyitott szemmel, ülve aludtunk a tévé előtt, néhány lépésnyire az ágyunktól.

Kártyázni is imádott, de sem játszani, sem nyerni, sem veszíteni nem tudott.

Hónapokon keresztül félholtra hajszolt, űzött vadként éltünk a saját otthonunkban.

Az építkezés végén ünnepi ebédet készítettünk a tiszteletére, abból az alkalomból, hogy kerek hat hónapja nálunk evett.

A gyümölcsleves hűs volt és fűszeres, a vajpuha karajok észveszejtőn illatoztak rózsaszínűre pirult sajtpaplanjuk alatt, s fénylő rizsszemek gyengéden fogták körül a zsenge cukorborsót, s a sor végén aranyló krémtorta kellette magát, kacéran illegetve hófehér habfityuláját.

A kávé forró volt és fekete.

Lehajtotta, majd felsóhajtott.

– Látod, ez a kávé, ez jól esett!

Mégsem akkor fojtottam meg.

Pár évvel később átjött egy kis beszélgetésre. Már magam sem tudom, hogyan, de a kártya került szóba.

– Emlékszel, mennyit römiztünk? – jutott hirtelen az eszembe.

Nagyot ugrott ültében.

– Mikor?!

– Hát tudod! Amikor építkeztél...

– Lehetetlen! – kiáltotta. – Nem is voltam itthon, hanem az akkor még NDK-ban, továbbképzésen... El sem tudod képzelni, mit összeaggódtam ott, a messzi távolban, az itteni építkezés miatt!

No, – gondoltam –, pimaszkodni én is tudok!

– Miért nem szóltál nekünk, édesem? – negédeskedtem. – Igazán olyan szívesen segítettünk volna!

Összerándult.

– Ugyan! Ilyen nagy szívességet még a rokonaitól sem kérhet az ember! Különben is... Rólatok köztudott, hogy ennél kevesebbért is húzzátok a pofátokat.

Nem maradt annyi ideje, hogy megkérdezhesse, mit akarok azzal a harisnyával?!

T. Pártos

MEGNYÍLT A PORSCHE SZALON

Újgazdag: sajnos azóta rá sem tudok nézni a jó öreg Mercimre...

ÓVATOS TÖMEGTÁJÉKOZTATÁS

– Pontos időjelzést adunk. Úgy hat-hét óra körül lehet...

KÉPZAVAR

„Ahová egyszer a baloldal betette a lábát, jobboldal legyen a talpán, ha alul akarja múlni!"

Magyar Nyelv Hete: szegényedik anyanyelvünk NEMCSAK AZ...

BALLAGÁS ELŐTT

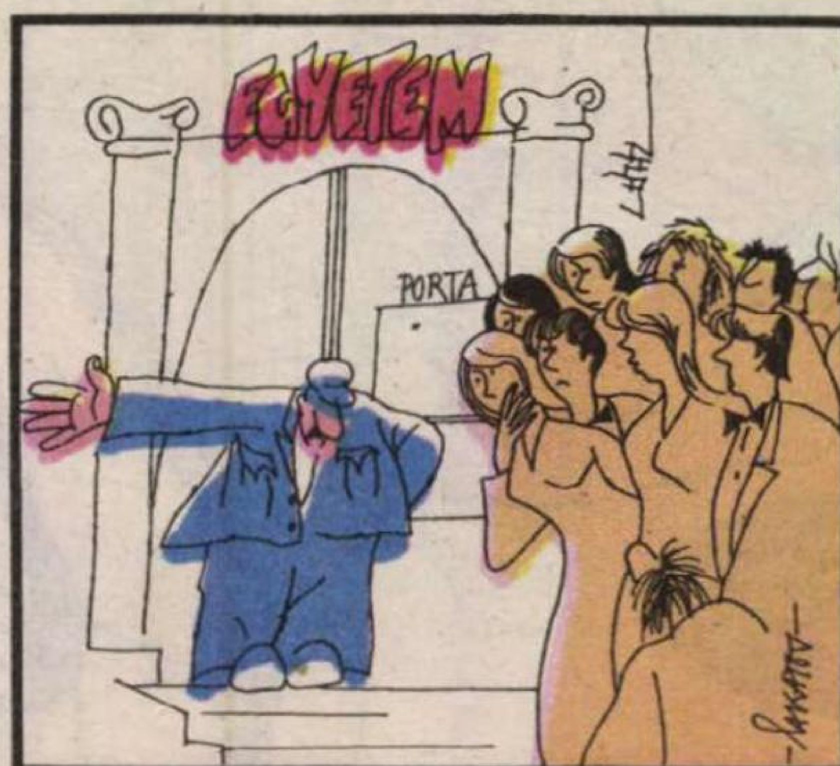
IV. A

– Igazgató úr, az osztály nem kívánja magát Önnel együtt fényképeztetni...

BALLAGÁS... BALLAGÁS... BALLAGÁS... BALLAGÁS... BALLAGÁS... BALLAGÁS...

TOVÁBB TOVÁBB TOVÁBB

Pozsgay Imre: Magyarországon milliióknak nincs politikai otthonuk. ÉS ÚGY EGYÉBKÉNT?

ÚJ EGZISZTENCIÁK... ÚJ EGZISZTENCIÁK... ÚJ EGZISZTENCIÁK...

Hála a terebélyesedő demokráciának, természetes egyéniségünk végre kibontakozhat: együtt színesedhet a természettel. (Természetesen.)

Az egzisztenciahitelek szárnyán új egzisztenciák szárnyalhatnak, akik vadonatúj hobbiknak is hódolhatnak akár.

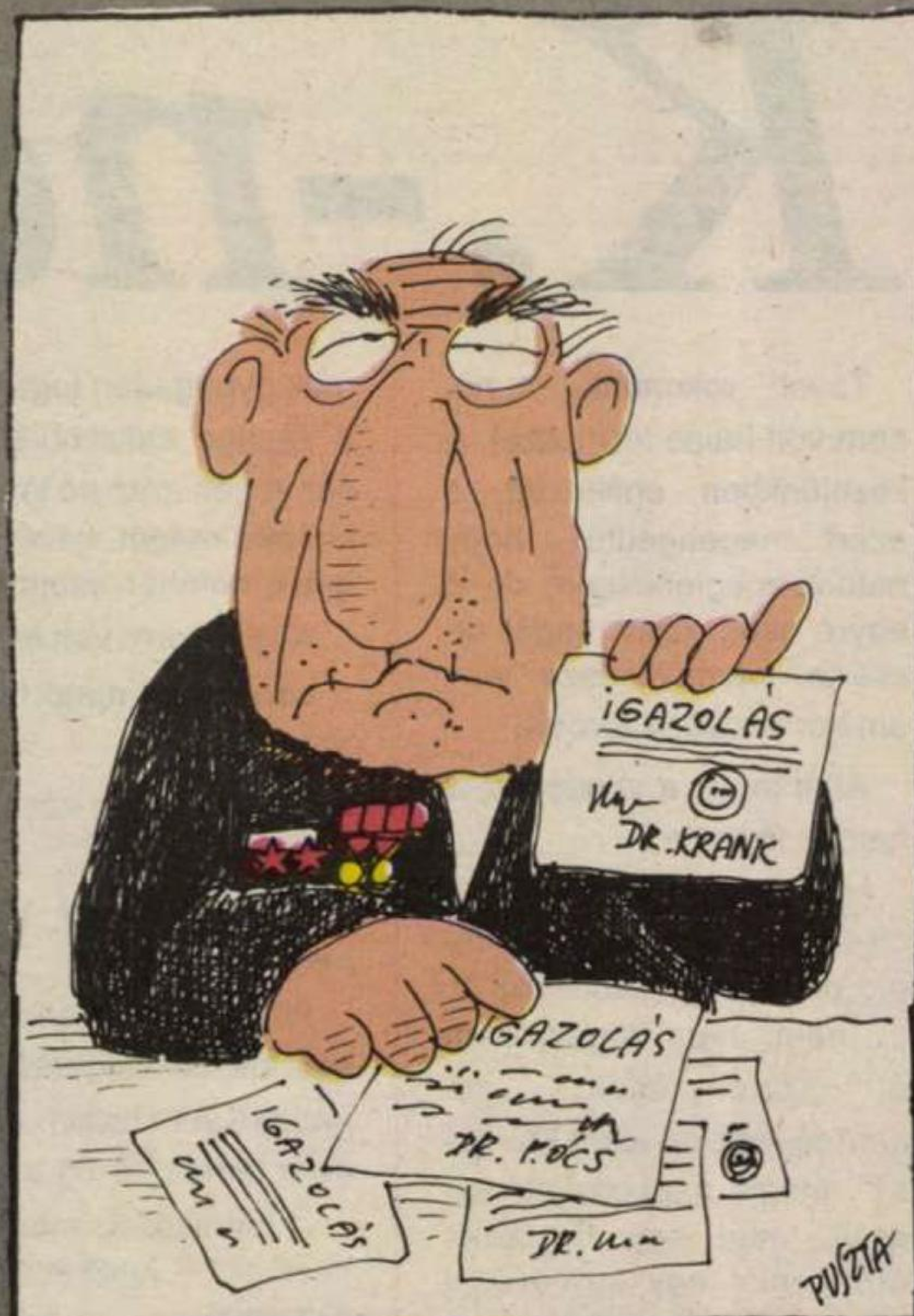
Házi szociográfusunk, Puszta Péter mélyinterjút készített néhány új egzisztenciával – csak úgy hobbiból…

K. Karolina új szenvedélye a szex.

– Mostanában egyre jobban imádom a szerelmet! Az érte kapott pénzt márkás italokba fektetem – csicsergi vidáman.

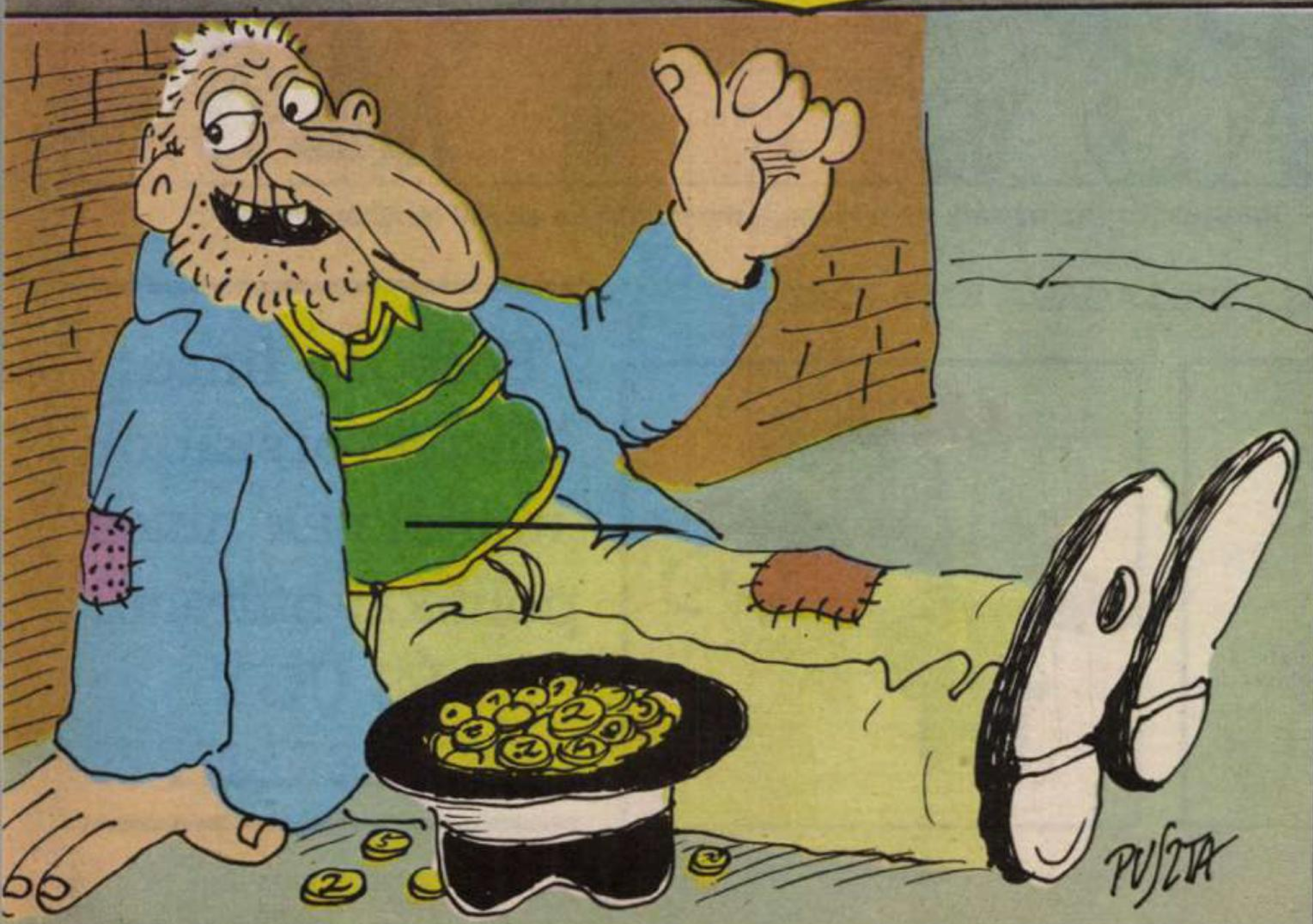
Z. Zénó – többszörös párttag – hobbija az orvosi látleletek gyűjtése.

– Már 2000 igazolást őrzök otthon, a dunyhacihába varrva! Még ötször ennyire lenne szükség a teljes rehabilitálásomhoz – suttogja keserűen.

PUSZTA:

D. Döme apró fémpénzecskék beszerzésével tölti maroknyi szabadidejét.

– Akkor vagyok igazán boldog, amikor nem csupán a tököm, hanem már a kalapom is tele van! – rikkantja optimistán.

G. Gizella naphosszat cigarettacsikkeket szedeget.

– Egyszerűen képtelen vagyok abbahagyni! – krákogja fogatlanul is csábos mosollyal. – Ugyanis a csikkeket mindig elszívom, és utána újabbakat kell beszereznem…

Tévedések vígjátéka

Megyeri tudta, hogy megölik. Bő két órája volt már csak hátra az életéből, aztán jön egy Hamlet nevű figura. És kész. De ezen kívül is volt egy baljós előérzete. Ma még valami nagy baj éri. Rosszérzése csak fokozódott, ahogy belépett a művész bejárón: a kis üvegkalitka előtt egy jó kétméteres kefehajú figura ácsorgott.

– Hová, hová? – mordult rá.

Megyeri megdöbbent, de nem szólt egy szót sem. Ment volna tovább, de a figura elé állt.

– Azt kérdeztem, hová?

– Be – mondta Megyeri.

– Na persze – a figura jót röhögött –, ez nem krimó, hogy csak úgy ki-be, érted, ugye?

– Micsoda do... – kezdett méltatlankodni Megyeri, erre a figura elkapta a gallérját, és egy kicsit felemelte.

– Nem hallottad, amit mondtam?

– Kérem – suttogta Megyeri –, nekem be kell mennem, előadásom lesz. Én vagyok a Megyeri.

– A Megyeri – a figura arcán látszott, hogy gondolkodik, mert nagyon furcsa grimaszokat vágott. Lerakta a színészt a földre, lesimította a gallérját, aztán elővett egy papírt. Belenézett. Mozgott a szája, ahogy olvasott. – A Megyeri? Hát mért nem ezzel kezdted? Menj csak.

Megyeri szó nélkül elindult befelé. A figura még utána szólt:

– De máskor nem kell ennyit cirkuszolni, jó?

A színházban sehol senki. Megyeri órájára nézett. Negyed hét.

– Érthetetlen – dünnyögte, és elindult a büfé felé. Mikor benézett, megállt benne az ütő. Sehol egy ismerős arc. A pultnál egy vadidegen nő rendezkedett. Megyeri zavartan, köhécselve ment az öltözőjébe. Lehet, hogy ma nincs is előadásom? – gondolta. Futó pillantást vetett a próbatáblára. Aztán berontott az öltözőbe. Egy rondácska filigrán nő ácsorgott ott.

– Elnézést! – kiáltotta Megyeri. Kiment, becsukta az ajtót. Elolvasta a neveket. Egyik sem volt az övé. De ez az ő öltözője. Újra bement.

– Hol van a Martinek?

A nő utálkozva, gőgösen mérte végig.

– Még nincs bent a Martinek művész úr.

Megyeri most már biztos volt benne, hogy megőrült.

– De hát, drága, a Martinek az én öltöztetőm, hol van?

A nő csak a vállát vonogatta, és hátat fordított.

– És hogy lehet, hogy ma nem a Hamlet van? – ordította Megyeri, és választ sem várva rohanni kezdett a harmadikra, az igazgatóiba. Szinte berobbant, félrelökte a titkárnőt, és feltépte a párnázott ajtót. Aztán megállt, mint akit villám sújtott, kilinccsel a kezében, csapzottan, izzadtan. A hatalmas íróasztal mögött Gyilkossy, a kritikus ült.

– Hatásos, roppant hatásos, kérlek – mondta, és vizenyős, kegyetlen tekintetét Megyerire szegezte. – Ez a kitépett kilincs, ez egyszerűen fenomenális. Ez a kuszált haj, ez az őrülésbe hajló nézés, talán amikor a Tragédiát játsztad, akkor láttam ilyet tőled. De hiába ez az egész, nem hosszabbítom meg a szerződésed.

Megyeri lassan, minden nyugalmát összeszedve kiegyenesítette a kilincset.

– Hol van a Fellegi?

– A Fellegi? – Gyilkossy elmosolyodott, ahogy csak a keselyűk szoktak. – Az volt-nincs. És te is.

– De hát a Hamlet!

– Az sincs. Este már a Peleskei nótárius megy, mert az magyar.

– És mit fog szólni ehhez a szakma?

– A szakma? – Gyilkossy elgondolkodott. – Erről jut eszembe: nincs valami jó szakmád? Mondjuk cipőfelsőrész-készítő. Fájna érted a szívem, ha munkanélküli lennél.

– Értem – suttogta Megyeri.

– A fenét érted! És egyáltalán hogy jutottál be? Leadtam a nevedet, hogy ne eresszenek be.

Megyeri talán neki is esett volna, ha nem toppan be a kefehajú. Felemelte Megyerit, ahogy a nyulat szokás.

– Bocs, főnök, de azt hittem...

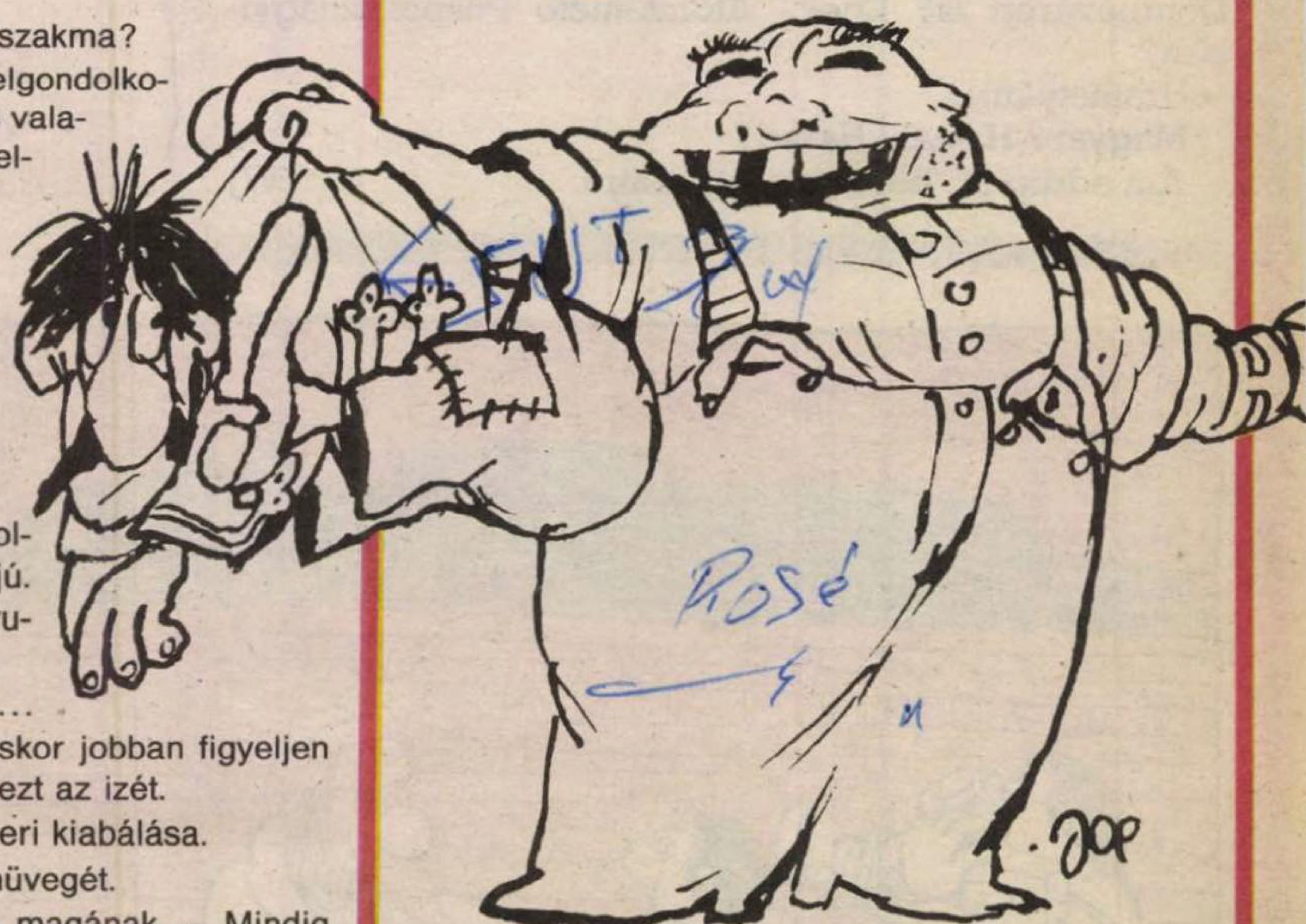
– Semmi baj, Katica úr, máskor jobban figyeljen oda. És most már vigye innen ezt az izét.

Még sokáig hallatszott Megyeri kiabálása.

Gyilkossy megtörölte a szemüvegét.

– Ej-ej – mondta csak úgy magának. – Mindig hőbörögnek. Nem tudják, mi az a nyugodt erő.

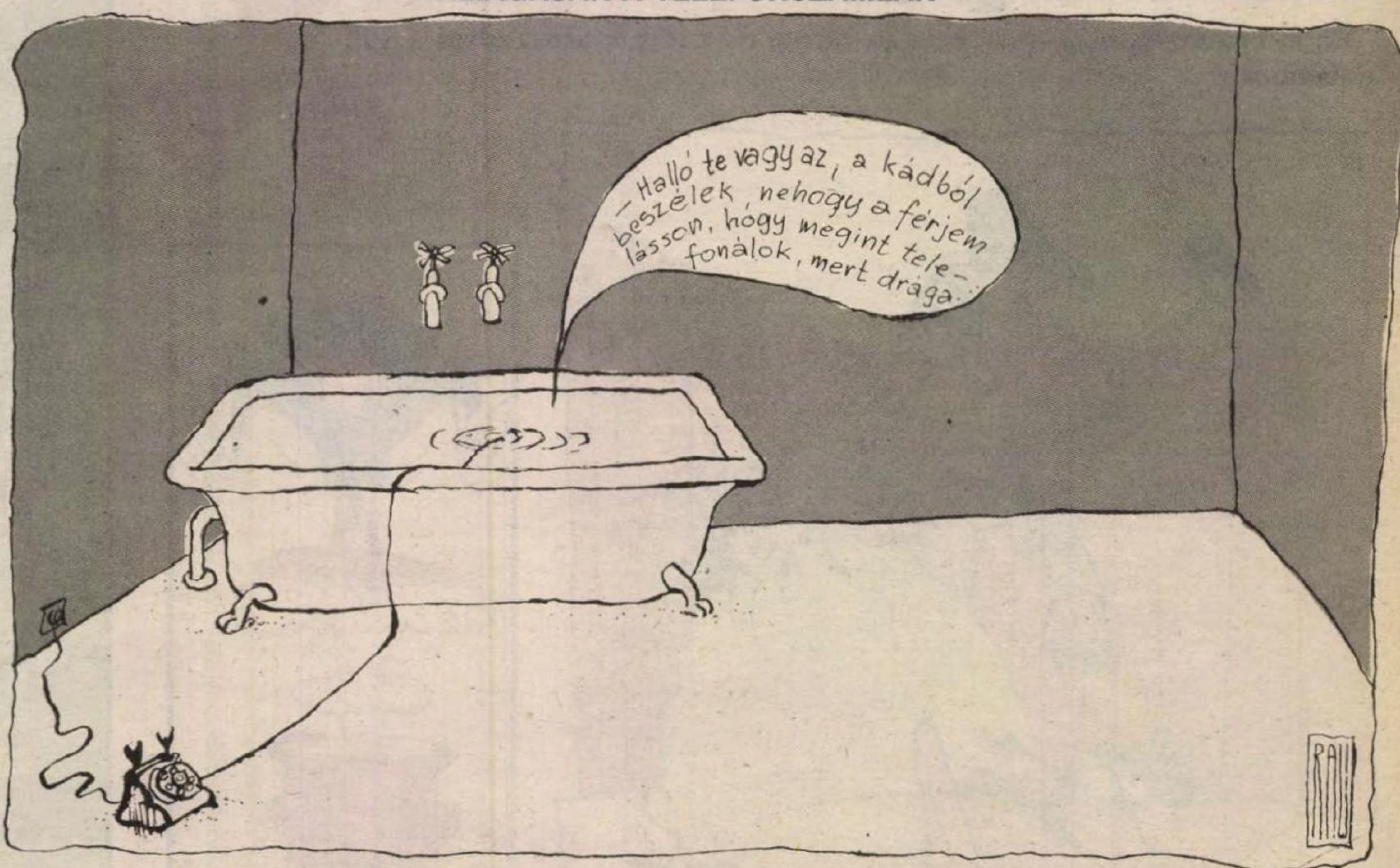
Murányi Marcell

– Halló, mama! Mára ennyi!

MAGASAK A TELEFONSZÁMLÁK

VILÁGSZÍNVONAL

Hurrá, hétjegyűek lettek! És nem csupán a fővárosban, hanem immáron vidéken is. Nem, nem a telefonszámok, ugyan... Végre hétjegyűek a telefonszámlák!

Reped

Sugárzó arccal hittük: örökre eltemették. Bíztunk benne. Mármint a szarkofágban.

És tessék, most kiderült, repedezik. Sőt! Már régebben is. Együtt repedezett a béketáborral. Pedig a szarkofág igazán maradhatott volna. Nyugton. Örök BÉKÉBEN. Az idők végezetéig. Vagy kicsit még tovább.

Vonjuk le a nyilvánvalót: a szovjet szarkofágipar nyet hárásó... Mauzóleumba vele!

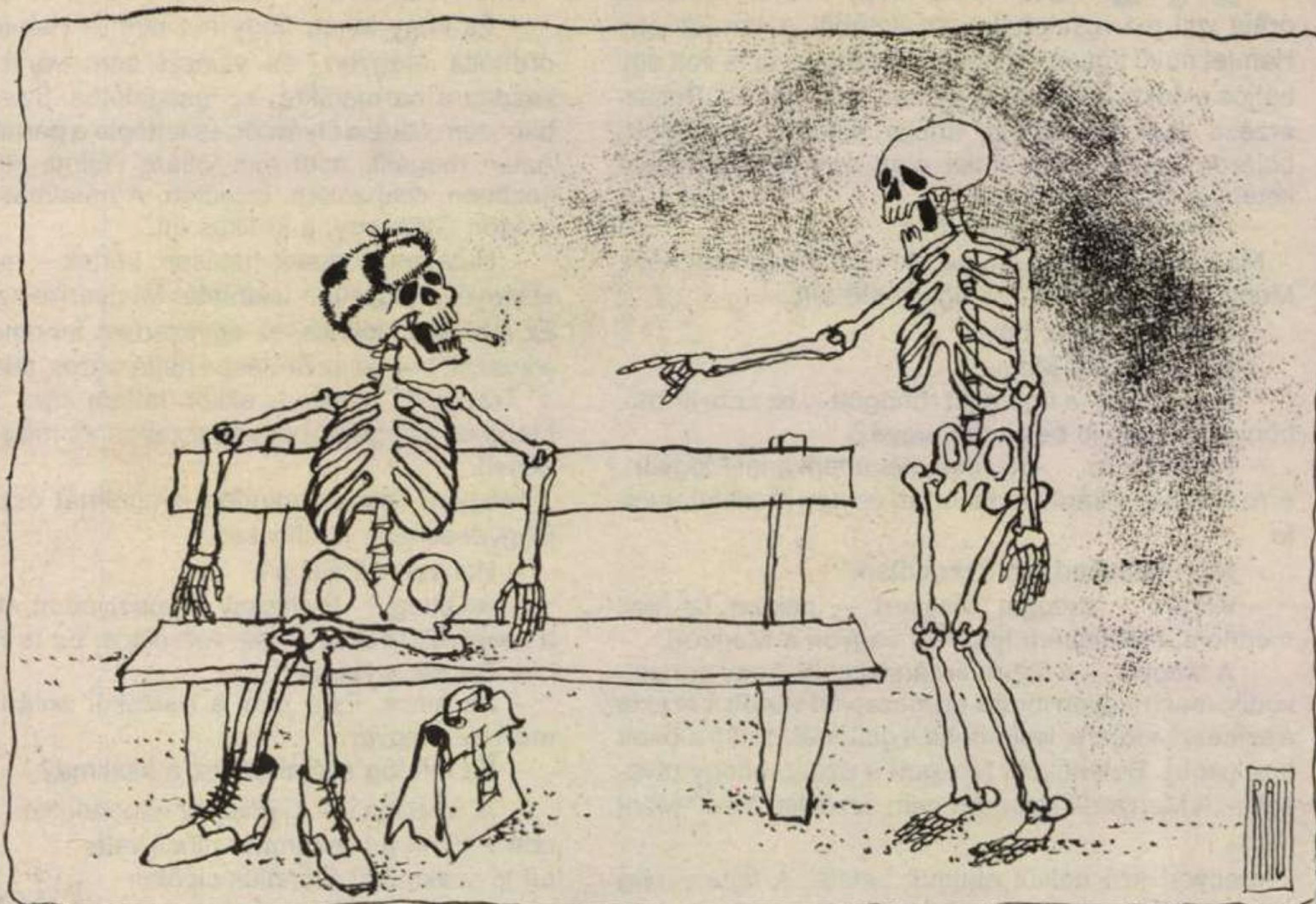
Porból vétettünk, bizony. De miért éppen szennyezettből, könyörgöm?

Bombaként robban az újabb hír: atomfegyverek százait tárolták a Bakonyban. Mit tetszenek mondani? Hogy Dombóváron is? Egek! Atomtemető Püspökszilágyiban?

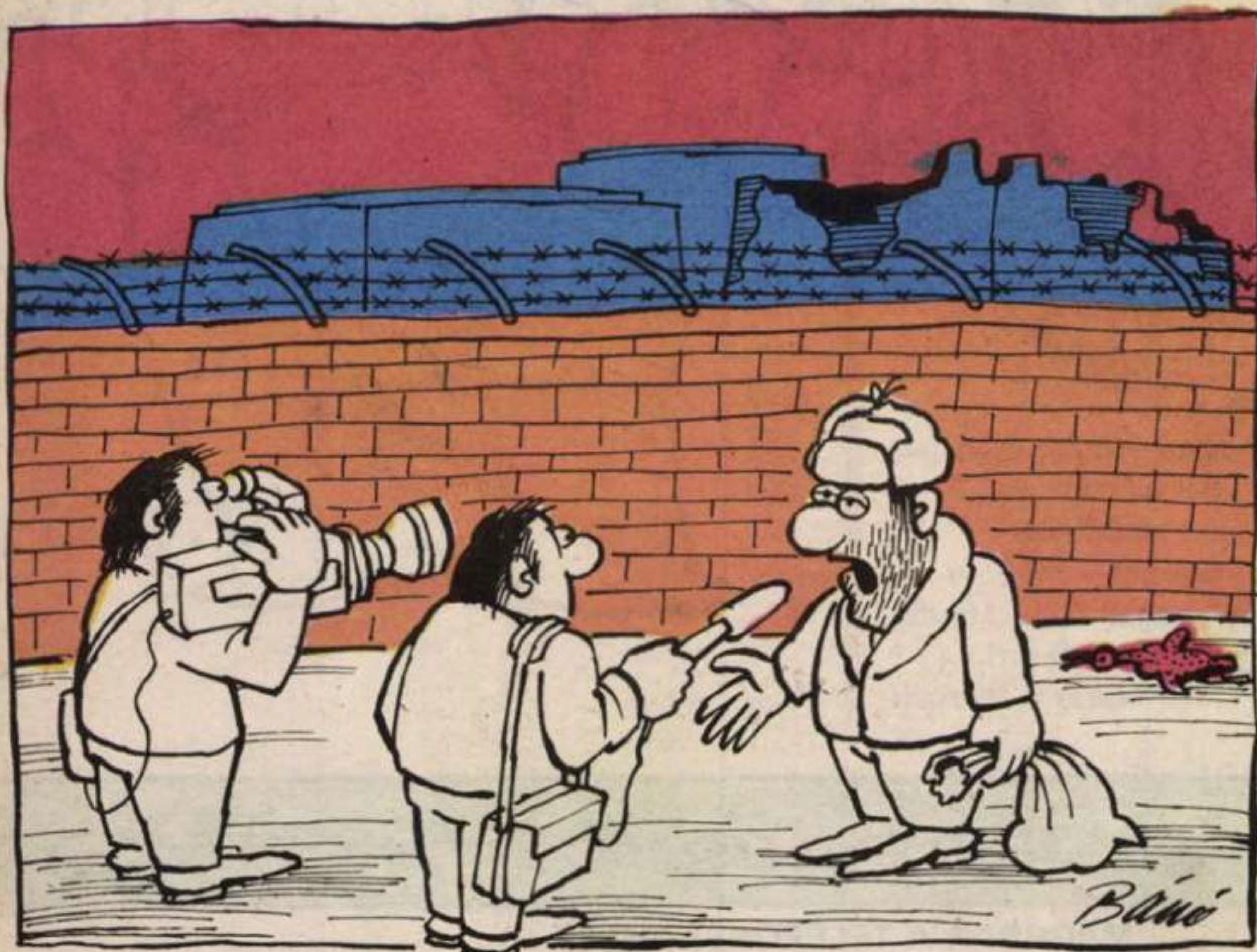
Uramatyám...

Magyar? Hajnal? Hasad?

Ám addig is: béke (atom)poraira. (W)

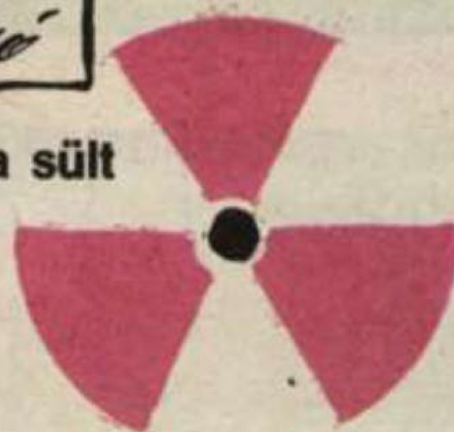
– Szintén „Csernobil"? Á nem, én most jövök a melóból...

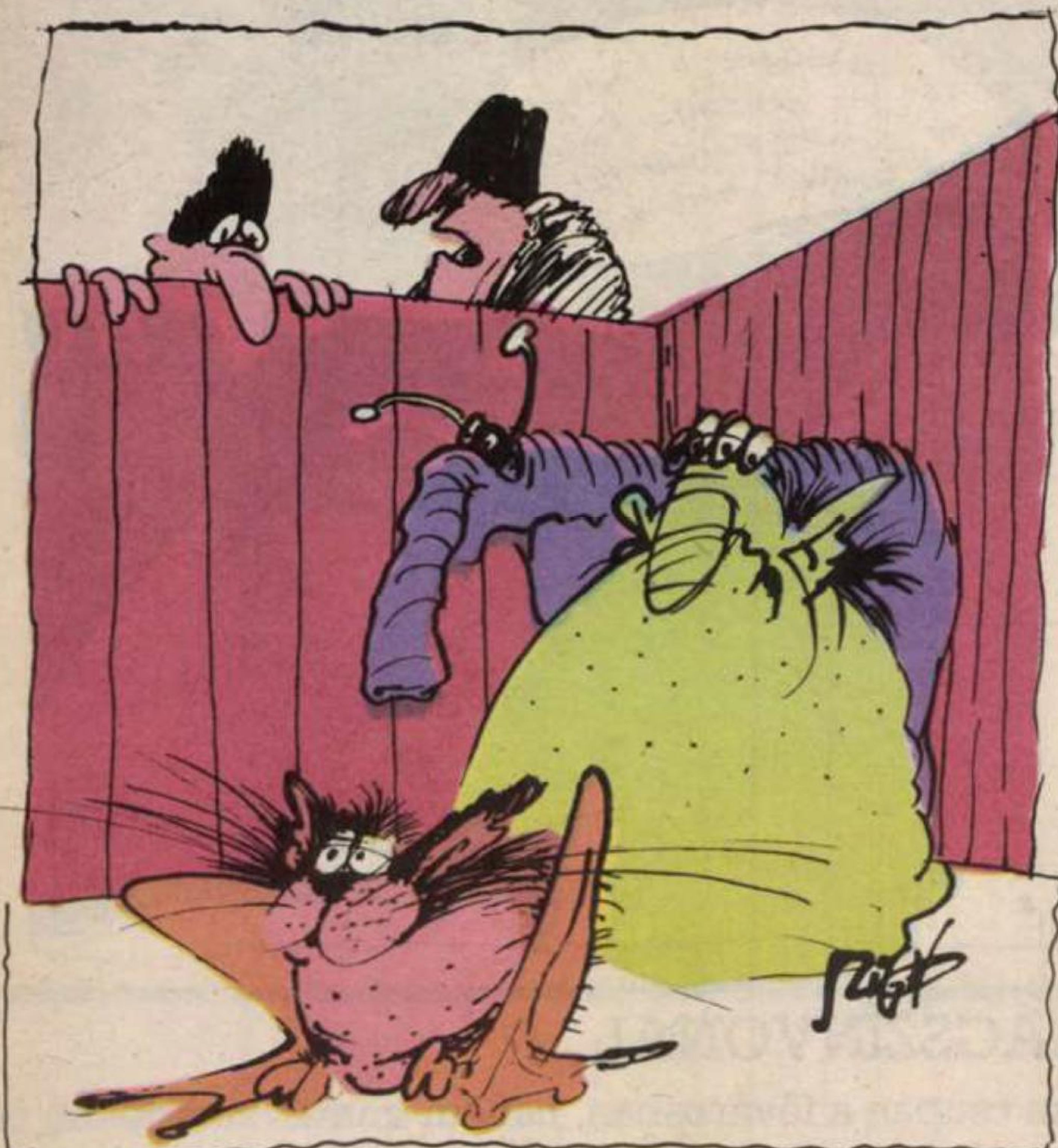

– Én is hallottam, hogy már nem szivárog, de azért összeszedem a sült galambokat

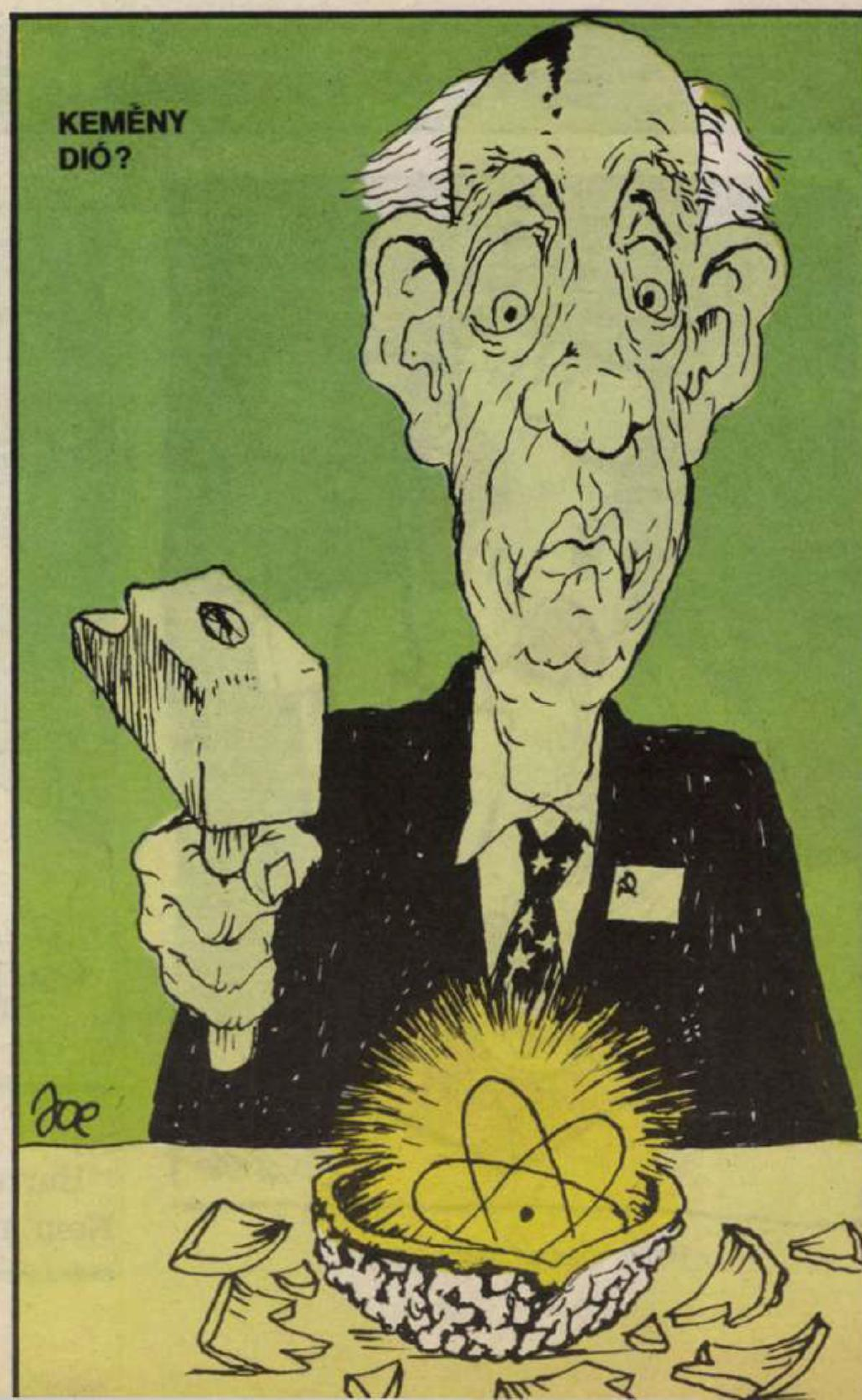
– Bátyuska, maga igazán remekül néz ki öt évvel a baleset után!
– Mi az, hogy remekül?! Holnap leszek harminckettő!

– Szegény Micsurin, ha ezt megérhette volna...

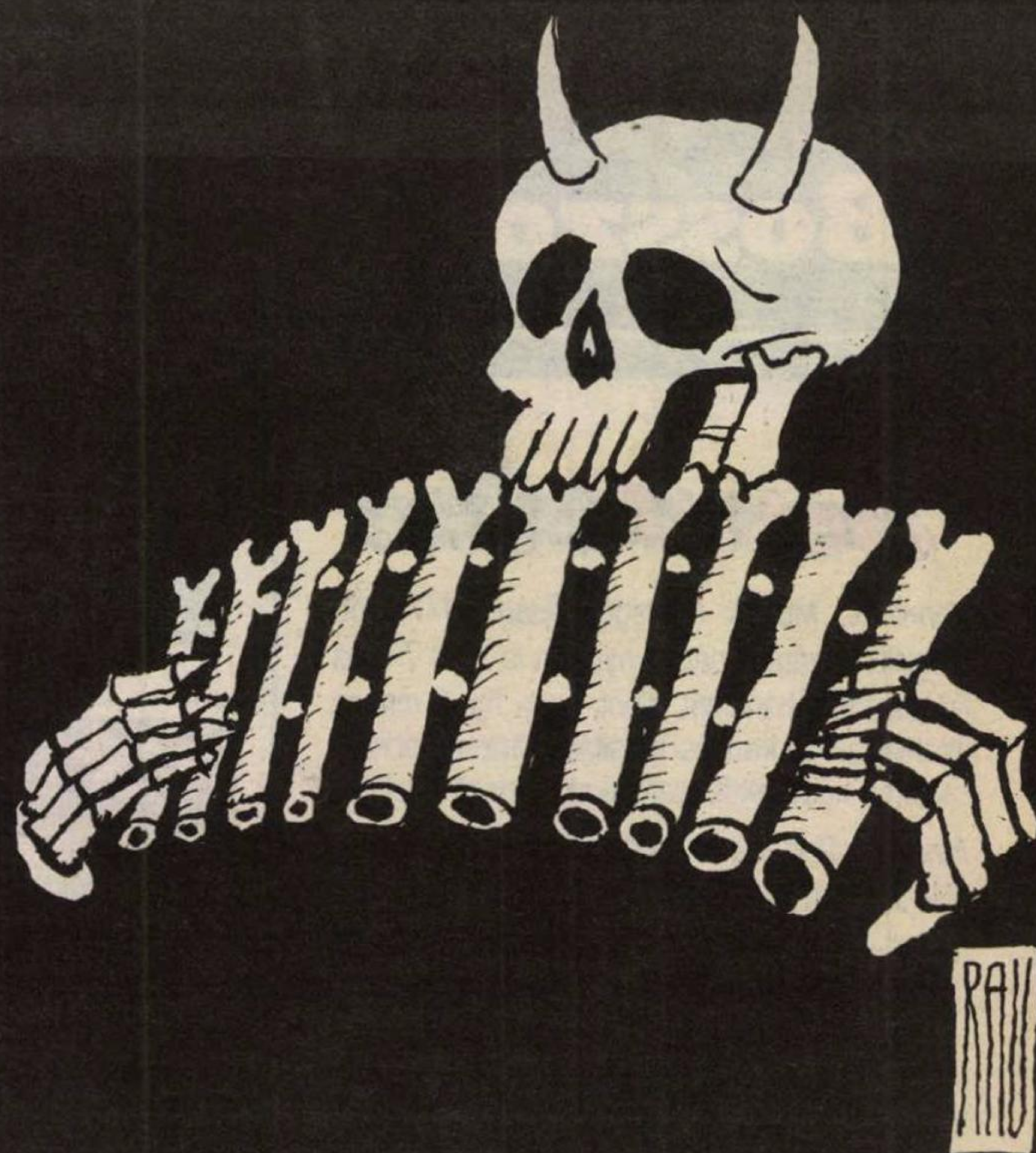

BALESET

VELÖS PÁNSÍP

FEKETE OLDAL

ÖRÖMHÍR

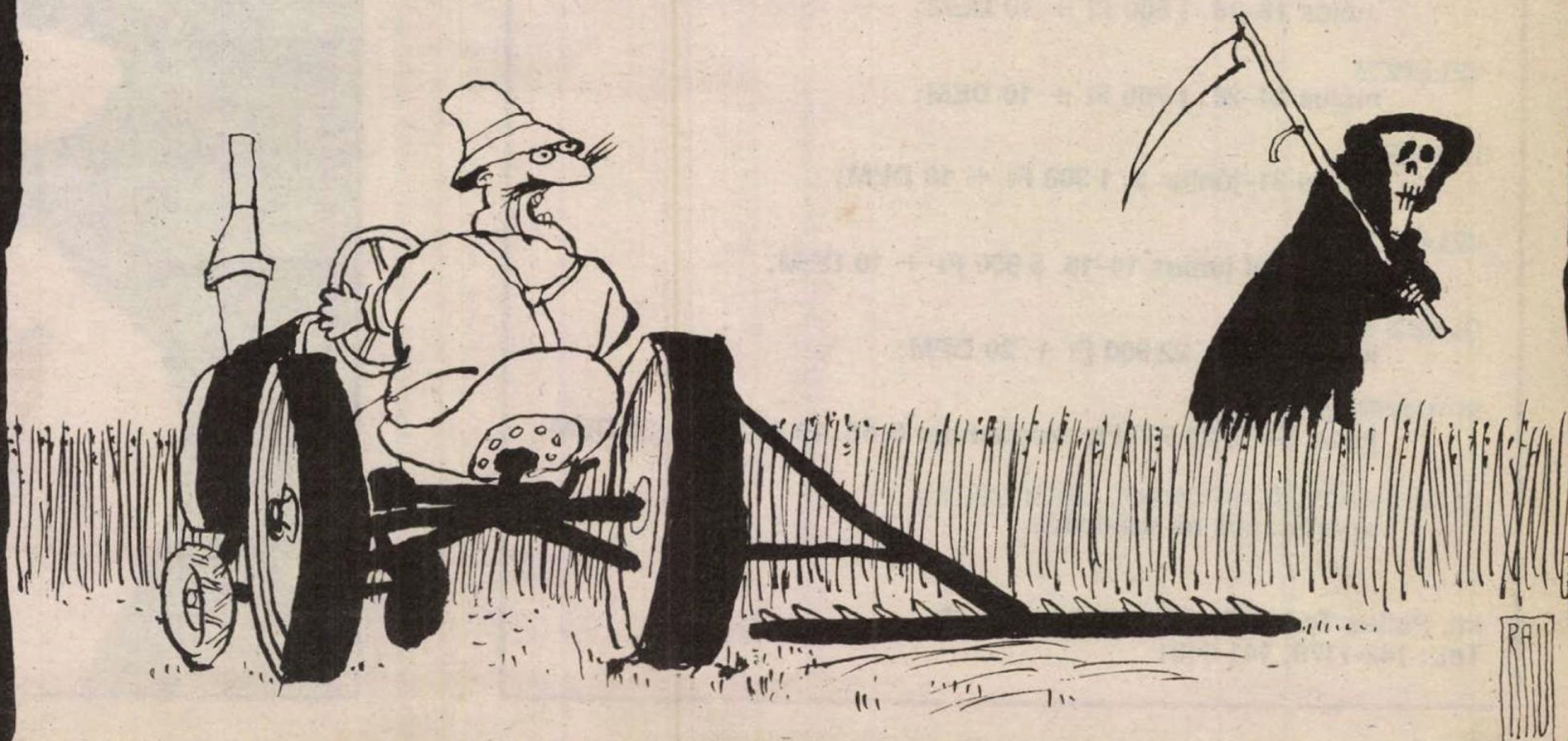
– Halló, tisztelendő atyám? Ma leszámoltam a múlttal, ahogy megígértem

...és elgurult a feje jó messzire! Itt a vége fuss el vele!

FELSZÍNES CSEVEJ:

– Hol voltál tegnap?
– A temetőben...
– Na, és mi újság?

KONKURENCIA

Bosszankodunk, tehát vagyunk

BOLHAPIAC

Keresnek: Mozaik képregényújság 1977 előtt megjelent számait német nyelven is, 1 és 7 éves fiú részére ruhaneműt, cipőt, Lada tip. 8 mm-es filmfelvevőhöz kezelési utasítást, filmezéssel kapcsolatos könyveket, újságokat, kéziszövőszéket.

Kínálnak: 9 évfolyam Ludas Matyit, 9 évfolyam IPM-et, 7 db IPM rendkívüli kiadást, 8 évfolyam Ludas Évkönyvet, 10 db világos falambériát (330×13 cm-es méretben), 3 főzőlapos nagysütős fehér zománcozott gáztűzhelyet, Révai Kislexikont, 100 éves Vadászati ismeretek kézikönyvét, 25 db krimikönyvet, Radal radiátorokat, olasz gyermekkerékpárt.

Cserélnek: Junoszty tv-t gyermekíróasztalra, elektromos szamovárt, 1 l-es kávéadagolót, kikészített vaddisznóbőrt, angol kezdő haladó FOLLOW ME nyelvleckét tartalmazó videókazettákért, Naumann varrógépet, 2–3 személyes sátorra.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük pontos címmel, ha van telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után hétfőn, csütörtökön, pénteken 9–12 óra között a 118-8411-es telefonszámon a 95-ös melléken, vagy levélben a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

TURKÁL

CSAK A FARKA ÉP

Viszonylag szerencsés kimenetelű volt a képünkön látható légi baleset Guatemalában. A Cessna C–140-es fejre állt ugyan a repülőtér közelében egy utcán, de csodával határos módon a bent ülők életben maradtak.
AP–MTI Külföldi Képszerkesztőség

Sokan cserélnének vele…
(A Mai Napból ollózta: Szabó László, Budapest)

A Magyar Nemzeti Bank hivatalos devizaárfolyamai

Érvényben: 1991. január 11-én

	Vételi	Eladási	Változás
	árfolyam 100 egységre, forintban		
Német márka	4630.42	4639.70	100.39
Norvég korona	1184.16	118654.00	100.36
Olasz líra (1000)	61.56	61.68	100.19

Matematikából csodálatos számítás!
(Kurírból ollózta: Tuboly Lajos, Budapest)

Még 20 ezer szovjet katona

(MTI) Még 20 ezer szovjet katona, polgári alkalmazott és családtag tartózkodik Magyarországon a csapatkivonás megkezdése előtti 100 ezerből — közölte *Titkos* László alezredes, a HM sajtóosztály vezetője. Azt is elmondta, hogy a 27 ezer technikai eszközből eddig 28 ezer hagyta el hazánk területét. Ezenkívül több mint 280 ezer tonna különféle anyagot is elszállítottak már a Szovjetunióba.

Sztahanov módjára – túlteljesítették…
(A Magyar Nemzetből ollózta: Dr. Ábrahám László, Szolnok)

AZ ELMÚLT ÉV MÉRLEGE

APÁK, ANYÁK, GYERMEKEK
KÖZÚTON
VESZETT ÉLETEK

Szomorú statisztika a vesztett életekről.
(A gyufacímkéről ollózta: Pázmándi Viktória, Kálmánháza)

LUDAS MATYI

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ (DLUHO)

Főszerkesztő-helyettes:
PÁPAI GÁBOR (SZIGNO)

Olvasószerkesztő:
WALTER BÉLA (W. B.)

Művészeti szerkesztő:
RAU TIBOR (RAU)

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA (b. gy.)

Tervezőszerkesztők:
ANTAL FERENC
KOVÁCS KATALIN

Levelezési rovatvezető:
FENYVESI IMRE

Munkatársak:
BALOGH LAJOS (BL)
BÁNÓ ATTILA (Bánó)
BÉKÉSI JÓZSEF SÁNDOR (Joe)
JELENSZKY LÁSZLÓ (Jelenszky)
PUSZTA PÉTER (Puszta)
SZABÓ LÁSZLÓ RÓBERT (SzLR)
dr. TARNÓCZY ZOLTÁN (Tarnóczy)

KÜLSŐ MUNKATÁRSAK:
Gyöngy Kálmán (Gyöngy)
Jókó Csaba (Jókó)
Kelemen István (Kelemen)
Kürti András (K. A.)
Lakatos Ferenc (Lakatos)
Miklósi Ottó (Mottó)
Murányi Marcell (Murci)
Tibayné Pártos Judit (TPJ)
Szmodis Imre (Szi)
Tóth Antal (Tónió)

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta.
Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.:112-8860) 215-96162
Előfizetési díj negyedévre 246 Ft, fél évre 492 Ft, egy évre 984 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331
Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest, 91.2308/19-66-22
rotációs ofszeteljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

ESTI IDILL

Békességes családi idill. A férj újságot olvas, a feleség kötöget, lábuk előtt kutyájuk hever. A rádióban halkan szól a klasszikus muzsika.
Egyszer az asszony rászól a férjére:
– Könyörgök, ne mondd azt, hogy: „igen, drágám"… (folytatás a számozott sorokban).

Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb május 15-ig, a következő címre: 1977 Bp. Ludas Matyi.
A helyes megfejtést beküldők között 3 × 300 Ft-ot sorsolunk ki.

PÉLDÁUL A MOZDONYVEZETŐ
(2)
ORVOSTUDOMÁNYI EGYETEM
FÖLDBIRTOKOS NEVE V.
POHÁRKÖSZÖNTŐ
… TIKARAM
SAPIENTI …
KIRÁLY FEJÉRE KERÜL
RENDELKEZÉSSEL FELSZÓLÍT
MŰKÖDÉSI PRÓBA
FINOM KALÁCS LEHET
ITTRIUM
VÁROS MILÁNÓ MELLETT
UTAT AVAT
RÖGTÖN, AZONNAL
ZONÁHOZ TARTOZÓ
TÍZ FELE!
(1)
ALAPVETŐ FONTOSSÁGÚ
KÉMIAI ELEM
MEGYE RÉSZE!
JÁRMŰRE SZÁLLT
KATONASÁGNÁL: RENDFOKOZAT
MAGYAR FILMCÍM EMÍLIÁJA
MAGA UTÁN HÚZ
ÍRÓ V. /GYULA/
HÁBORTOS
GONDOSAN VÉDELMEZŐ
OL. FOCIEDZŐ /ENZO/
… IGE
KORDÉ
BARÁTRA TALÁL
Ő, NÉMET SZÓVAL
MÉSZÁROS MARGIT
… PAZ
… LINE
JÉGTÁNCOS /KLÁRA/
KONYHÁBAN DOLGOZIK
KÁRTYAJÁTÉK
LOPVA TÁVOZIK
MAROSPARTI VÁROS
ÁZSIAI HEGYSÉG
… ET NUNC
VERNE MAKACS HŐSE
BRÓM
EGYIK NÉVELŐ
MENYASSZONY
SZENT MADÁR
ŐSI KOVADARAB
A BAJKÁL-TÓ VIZÉT VISZI
TÁVOZÓ SZAVA
ELŐTAG /IDEG-/
OXIGÉN, INDIUM
MEGELÉGEL
BAGDAD A FŐV.-A
LEJEGYEZ
ZUG
IDŐ UTÁN ÉRKEZŐ
FEDERICO FELLINI
A VÉGÉN MEGÍR!
JUTTATÁ
FRANCIA ÍRÓNŐ /GEORGE/
GAZ
VASLAP KÖZÉPSŐ RÉSZE!
… -TIKI
BEC. FFINÉV
BEE … /POPCSAPAT/
FERRUM
CUM BETŰI, KEVERVE
OXIGÉN ÉS ALUMÍNIUM
TÖMEGKÖZL. JÁRMŰ A TÉRRE
HAJÓSOK „RÉME"
SZIGETLAKÓ NÉP
SZÉP CICANÉV
… REDDING
BAKONYI HEGY
!

AKONA SYSTEM

A 17. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:
„Nem bűn az lányom, csak tévedés."
300-300 Ft-ot nyertek:
Kruppa Károlyné, 1136 Budapest, Balzac u. 11. fszt. 2.; Póli Erzsébet, 6600 Szentes, Kosztka J. u. 3., 1. lh. III. 3.; Utasi Andorné, 6500 Baja, Szabadság u. 71. 9/2.
A nyereményeket postán küldjük el.

KEDVES OLVASÓ!

A hetilapok, folyóiratok sokszor zord intelmet küldenek Önnek. Arról, hogy kéziratokat nem őriznek meg és nem küldenek vissza. Mi viszont készségesen vállalkozunk arra, hogy a beküldött karikatúrákat, humoreszkeket – ha azok szerintünk közlésre még nem alkalmasak – visszaküldjük a szerzőnek, ha ezt kéri, és persze, ha felbélyegzett, megcímzett borítékot is mellékel. Tetszik tudni, bennünket sem vet fel a pénz.

A szerkesztőség

– Na lányok, még egy fuvart megcsinálunk, azután sietnünk kell a ballagásra…

ORPHEUS

